№ 257. Wtorek, 9 (21) grudnia 1875. № 257.

Prenumerata miejscowa bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 r.r.
Za 6 miesiecy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
„ Odnoszenie dopłaca się kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 r.r.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. F. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DWUNASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W środę, 10 (22) grudnia, — św. Miny, Hermogena.
W czwartek, 11 (23) grudnia, — św. Daniła i Łuki p.
W piątek, 12 (24) grudnia, — św. Spiridona prp.

Wschód i zachód Słońca.

Słońce wschodzi o godzinie 8 minut 9 rano.
„ zachodzi o godzinie 3 minut 47 wieczór.

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą.
Stóp 8 cali 11.

Kalendarz rzymsko-katolicki

W środę, 10 (22) grudnia, — św. Zenona i Flawiana.
W czwartek, 11 (23) grudnia, — św. Wiktorji panny.
W piątek, 12 (24) grudnia, — *Wigilja.* Adama i Ewy.

BULETYN
o stanie zdrowia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Mikołajówney.

Dnia 6 (18) grudnia.

Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna przepędziła noc niespokojnie. O godzinie 4-ej z rana Jej Cesarska Wysokość raczyła zasnąć, ale sen był przerywany i nie przyniósł pożądanego wypoczynku.

Doktór Mianowski.
Doktór Tilner.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Przy otwarciu posiedzenia Rady Państwa, w departamencie Ekonomji Państwa, 6 listopada 1875 roku, prezes departamentu, nadmieniwszy, iż posiedzenie to jest pierwszem po otrzymaniu wiadomości o zgonie członka Rady Państwa, jenerał-adjutanta Czewkina, zwrócił się do członków departamentu z wyrazami szczerego współubolewania nad stratą poniesioną przez Radę w osobie zmarłego. Skreśliwszy wielołiczną, nader pożyteczną, przeszło 50-letnią jego służbę, przejętą gorącą miłością dla Rosji, przywiązaniem do jej Monarchów i bezustannem staraniem o pożytek powszechny—prezes wezwał departament do uczczenia wdzięcznem wspomnieniem ważnych zasług politycznych Konstantego Włodzimierzowicza Czewkina, a szczególnie tych, jakiemi za pamięci wielu z obecnych, odznaczył się wieloletni jego udział w pracach tego departamentu.

Departament Ekonomji Państwa życzliwie wysłuchawszy słowa prezesa i głęboko współubolewając nad wypadkiem, który pozbawił ojczyznę uczciwie przywiązanego do niej sługi, uznał za pocieszającą powinność oddanie, za pomocą oddzielnego z tego powodu oświadczenia, hołdu wdzięczności i poszanowania dla politycznej działalności zmarłego. Obdarzony wysokiemi zdolnościami, jenerał-adjutant Czewkin w długim zawodzie służbowym pozostawił niezatarte ślady swych prac i połączył swe imię z wieloma z dobroczynnych środków, które z rozkazu i za wskazaniem Najwyższej Władzy przedsiębrane były na pożytek i sławę Rosji. Najbliżej uczestnicząc w rozważaniu najważniejszych przekształceń ostatniego dwudziestolecia, gorąco współczuwał potrzeby ludowe i z niezachwianą gorliwością zajmował się środkami, mającemi na celu podniesienie moralnego i materjalnego dobrobytu ludu. Jako prezes departamentu Ekonomji Państwa, wiele przyczyniał się do ustanowienia gruntownej podstawy finansów Państwa — równowagi pomiędzy rozchodami a dochodami Państwa, zawsze z nadzwyczajną uwagą wgłębiając się w szczegóły przechodzących do rozpatrzenia departamentu spraw i z niezachwianą wytrwałością dbając o oszczędność w rozchodach Państwa.

Jako najbliższy, w ciągu dziesięciolecia, świadek niezmordowanej działalności zmarłego, departament Ekonomji Rady Państwa, w całym swym składzie, zachowując ze czcią pamięć o pracach i życiu jenerał-adjutanta Czewkina, uchwalił: zapisać powyżej przytoczone oświadczenie do oddzielnego protokułu.

Jego Cesarska Mość, rozpatrzywszy memorjał o posiedzeniu departamentu Ekonomji Państwa, 6 listopada 1875 roku, raczył Własnoręcznie nakreślić na takowym: „*Całkowicie podzielam uczucia wypowiedziane w departamencie Ekonomji. Pamięć szanownego Czewkina zupełnie na to zasługiwała.*"

—

* Najjaśniejszy Pan oznajmia szczególne Monarsze zadowolnienie naczelnikowi sztabu głównego, jenerał-adjutantowi, jenerałowi piechoty hrabiemu *Heydenowi*—za wzorowo-gorliwe i zupełnie doskonałe sprawowanie obowiązków powierzonych mu podczas nieobecności Ministra Wojny.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St. Petersburgu, 27 listopada r. b., przetranzlokowany został, zaliczony do kawalerji armji, major *Meszeticz*— do składu policji warszawskiej, z pozostawieniem w kawalerji armji; uwolniony został, zaliczony do kawalerji armji i do składu policji warszawskiej, rotmistrz *Stupin*—ze składu policji, z pozostawieniem w kawalerji armji; otrzymał urlop pomocnik warszawskiego ober-policmajstra, zaliczony do kawalerji armji, fligiel-adjutant pułkownik *Buturlin* — za granicę, na 28 dni; wykreślony został z list, zmarły komisarz do spraw włościańskich powiatu Łęczyckiego, w gubernji Kaliskiej, zaliczony do polowej artylerji konnej, sztabs-kapitan *Stender*.

—

* Przez rozkaz w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, 26 listopada r. b., awansowany został za wysłużenie lat (ukaz Senatu Rządzącego departamentu Heroldji z 10 listopada), aleksandrowski nadgraniczny pocztmistrz *Spleszyński*—na registratora kolegjalnego, od 2 czerwca 1864 r.; mianowany został inżynier-konstruktor przy drogach gubernjalnych bitych 1-go rzędu w powiecie Kolskim *Miłobędzki*—pełniącym obowiązki tureckiego powiatowego budowniczego i inżyniera, od 19 listopada 1875 r.; przeniesiony został turecki powiatowy budowniczy i inżynier *Schuppe*— na takąż posadę do powiatu Kolskiego, od 19 listopada 1875 r.; otrzymał urlop warszawski ober-policmajster, jenerał-major z Orszaku Jego Cesarskiej Mości *Własow*—do St. Petersburga na trzy tygodnie.

—

* Pomocnik naczelnika sekcji wydziału kas Suwałkskiej Izby Skarbowej, Apolinary *Krzywicki* — mianowany został pełniącym obowiązki pomocnika buchaltera tego wydziału, na jego zaś miejsce przyjęty został archiwista rypińskiego zarządu powiatowego, Wiktor *Grynkiewicz*.

—

* Nadetatowy urzędnik Suwałkskiej Izby Skarbowej, asesor kolegjalny Benedykt *Kryżanowski* — mianowany został p. o. referenta kancelarji ogólnej Izby, od 1 grudnia r. b.

—

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* W wykonaniu zapisu zmarłego Leona Loewenberga, bankiera warszawskiego, w roku przyszłym 1876 r. procent od legowanego kapitału rsr. 4,000, czyli rsr. 200 ma być przyznanym tytułem wsparcia, jednemu z podupadłych kupców lub rzemieślników, 7yznania mojżeszowego, moralnego prowadzenia, z pierwszeństwem dla krewnych zapisodawcy lub pierwszej jego żony.

Osoby pragnące współubiegać się o pozyskanie powyższego wsparcia, obowiązane są najpóźniej do dnia 19 (31) stycznia 1876 r. wnieść o to podanie do Rady Miejskiej, z dołączeniem następujących dowodów:

a) świadectwa o należeniu do Zgromadzenia kupców, albo do rzemieślniczego cechu;

b) świadectwa dwóch właścicieli nieruchomości poświadczonego przez właściwą Władzę policyjną, o wyznawaniu wiary Mojżeszowej, o nienagannem swem prowadzeniu i biednem położeniu, z wymienieniem ilości dzieci i ich wieku, nadto:

c) krewni zapisodawcy lub też pierwszej jego żony obowiązani przedstawić odpowiednie dowody takowego pokrewieństwa.

Wypłata przyznanego wsparcia, nastąpi w rocznicę śmierci zapisodawcy, to jest w d. 17 (29) lutego 1876 r.

—

* *Zarząd Warszawskiego Instytutu Muzycznego* (*Konserwatorjum*), zawiadamia osoby interesowane, iż egzamina dla kandydatów *v.* kandydatek nowo zapisujących się na naukę do Instytutu Muzycznego, na II półrocze roku szkolnego 1875/6, rozpoczną się dnia 22 grudnia (3 stycznia) 1875/6 roku i trwać będą do dnia 10 (22) stycznia 1876 r., kurs zaś nauk otwartym zostanie dnia 13 (25) stycznia 1876 r. Z dniem ukończenia egzaminów, uczniowie i uczennice, oraz nowi kandydaci, którzy nie złożą opłaty szkolnej, nie będą przypuszczeni do zapisu.

Kandydaci i kandydatki nowo przybywający, zgłaszać się winni do egzaminów w towarzystwie rodziców lub opiekunów, codziennie z rana od godziny 9-ej do 12-ej i po południu od godziny 2-ej do 6-ej, wyjąwszy niedziele i święta.

Co się zaś tyczy warunków, pod jakiemi młodzież obojej płci może być przyjmowaną do Warszawskiego Instytutu Muzycznego (Konserwatorjum), to o takowych można powziąść bliższą wiadomość w kancelarji tegoż Instytutu, codziennie od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu, wyjąwszy niedziele i święta. (7,772).

Najwyżej ustanowiona komisja do udziału Rosji w międzynarodowej wystawie 1876 roku w Filadelfji.

Na zasadzie § 5 zatwierdzonego przez Ministra Finansów postanowienia o ruskim oddziale międzynarodowej wystawy 1876 roku w Filadelfji, odstawa produktów przeznaczanych na wystawę, do St.-Petersburga, stanowi obowiązek samych wystawców.

Najwyżej ustanowiona komisja starając się o dostarczenie możliwej ulgi przemysłowcom uczestniczącym w wystawie, zrobiła kroki do zarządów naszych kolei żelaznych o obniżenie opłaty taryfowej dla produktów przewożonych na wystawę, również jak i powracających z takowej do miejsca wysłania.

W skutku tych kroków niżej wymienione Towarzystwa kolei żelaznych oznajmiły gotowość nadania obniżenia w przewozowej opłacie taryfowej produktom, przeznaczonym na wystawę:

1. Główne Towarzystwo rosyjskich kolei żelaznych, na wszystkich należących do niego linjach o 50%
2. Towarzystwo nowogrodzkiej wązkodróżnej kolei żelaznej o 50%
3. Towarzystwo rybińsko-bołogowskiej kolei żelaznej o 30%
4. Towarzystwo griazańsko-caricyńskiej kolei żelaznej o 30%
5. Towarzystwo charkowsko-nikołajewskiej kolei żelaznej o 50%
6. Towarzystwo libawskiej kolei żelaznej o . 30%
7. Towarzystwo orłowsko-griazińskiej kolei żelaznej o 30%
8. Towarzystwo kursko-charkowsko-azowskiej kolei żelaznej o 30%
9. Towarzystwo kozłowsko-woroneżsko-rostowskiej kolei żelaznej o 30%
10. Towarzystwo konstantynowskiej kolei żelaznej o 50%
11. Towarzystwo dynaburgsko-witebskiej kolei żelaznej o 30%
12. Towarzystwo nowotorżskiej kolei żelaznej o 50%
13. Towarzystwo kijowsko-brzeskiej kolei żelaznej o 50%
14. Towarzystwo baltyckiej kolei żelaznej o . 30%
15. Towarzystwo szujsko-iwanowskiej kolei żelaznej o 50%
16. Towarzystwo orłowsko-witebskiej kelei żeleznej o 30%
17. Towarzystwo mitawskiej kolei żelaznej o 50%
18. Towarzystwo moskiewsko-riazańskiej kolei żelaznej o 50%
19. Towarzystwo riazańsko-kozłowskiej kolei żelaznej o 50%
20. Towarzystwo rygsko-dynaburgskiej kolei żelaznej o 50%
21. Towarzystwo riażsko-morszańskiej kolei żelaznej o 50%
22. Towarzystwo warszawsko-wiedeńskiej kolei żelaznej o 50%
23. Towarzystwo warszawsko-bydgoskiej kolei żelaznej o 50%

Podając o powyższem do wiadomości powszechnej, Najwyżej ustanowiona komisja uważa za obowiązek dodać, że stosownie do odezwy pomienionych Towarzystw, nadawana przez nie obniżona opłata taryfowa będzie stosowana do przesyłanych na wystawę produktów tylko w takim wypadku, kiedy do produktów tych będą dołączane właściwe świadectwa, przekonywające o rzeczywistem ich przesyłaniu na wystawę.

—

* W czasowym sądzie wojskowym w twierdzy Brześciu Litewskim, wprowadzane będą, przy otwartych drzwiach, sprawy:

Dnia 9 (21) grudnia.

1. Przeciwko szeregowcowi 7 żmudzkiego pułku grenadjerów, Szakirjanowi *Syromiatnikowowi*, oskarżonemu o kradzież, podczas stania na szyldwachu.
2. Przeciwko szeregowcowi siedleckiej komendy miejscowej, Pawłowi *Andrejewowi*, oskarżonemu o kradzież za pomocą dobranego klucza.
3. Przeciwko szeregowcom: 5 kijowskiego pułku grenadjerów: Mikołajowi *Zielenkinowi*, Jakubowi *Woronowowi* i Piotrowi *Sokołowowi*, oskarżonym o kradzież za pomocą dobranego klucza.

Dnia 10 (22) grudnia.

1. Przeciwko szeregowcowi siedleckiej komendy miejscowej, Andrzejowi *Sokołowowi*, oskarżonemu o kradzież gwałtowną i strwonienie powierzonych mu w depozyt ruchomości.
2. Przeciwko szeregowcowi 8 moskiewskiego pułku grenadjerów, Szymonowi *Sawinowi*, oskarżonemu o zabójstwo w zapalczywości i rozdrażnieniu.

Dnia 12 (24) grudnia.

1. Przeciwko szeregowcowi 8 moskiewskiego pułku grenadjerów Maciejowi *Rautkinowi*, oskarżonemu o zbiegostwo ze służby po raz trzeci.
2. Przeciwko szeregowcowi brzesko-litewskiej rzemieślniczej komendy inżynierji, Dymitrowi *Grigorjewowi*, oskarżonemu o pijaństwo, burdy, znieważenie oficera i umyślne niewykonanie jego rozkazu.
3. Przeciwko kanonjerowi brzesko-litewskiej artylerji fortecznej, Teodorowi *Race*, oskarżonemu o samowolne wydalenie się i kradzież po raz trzeci.

* Ober-policmajster warszawski, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości *Własow*, wyjechał do St. Petersburga.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* W liczbie środków powstałych w gronie **zarządu warszawskiego oddziału ruskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami**, niewątpliwie zajmują pierwsze miejsce i mają ważne znaczenie usiłowania w celu zmienienia używanego do ostatniego czasu barbarzyńskiego sposobu rzezi bydła w szlachtuzach gubernij Królestwa Polskiego. W tym celu nadzór nad szlachtuzami i wyszukanie dogodniejszego i mniej męczącego sposobu rzezi bydła poruczone były członkowi zarządu p. Kornfeldowi, który przedstawił do rozważenia zarządu opis sposobu rzezi bydła rogatego za pomocą aparatu Bruna, wynalezionego w Paryżu, proponując wprowadzenie go w użycie w całym tutejszym kraju.

Sposób ten jest następujący: bydlęciu przeznaczonemu na rzeź wkłada się maska skórzana i wprowadza się je do szlachtuza. W górnej części tej maski, naprzeciwko karku, znajduje się owalna blacha metalowa, mająca w środku niewielki otwór, w którym swobodnie może się poruszać cylinder stalowy, w jednym końcu głuchy, a w drugim mający wyżłobienie. Zamaskowane w ten sposób bydlę, nic nie widząc i nie przeczuwając, pozostaje zupełnie spokojnem, a po uderzeniu obuchem drewnianym w główkę cylindra, w jednej chwili pada zabite, bez najmniejszych męczarni przedśmiertnych; pozostają tylko poruszenia konwulsyjne, które ustają po wprowadzeniu w otwór rany, tak zwanego bambusa.

Zgadzając się na wniosek p. Kornfelda, zarząd w roku zeszłym sprowadził z Paryża jeden egzemplarz aparatu Bruna i 4 maja odbył w szlachtuzie miejskim na Solcu pierwszą próbę rzezi, zaprosiwszy dla pewniejszego ocenienia takowej, kompetentne w tym przedmiocie osoby: magistra nauk weterynaryjnych, p. Lewandowskiego, weterynarza miejskiego, p. Sobolewskiego, a ze strony Magistratu m. Warszawy, ławnika, p. Kauna i starszego zgromadzenia rzeźników warszawskich, p. Żydoka.

Pierwsza, równie jak i następne próby wydały bardzo pomyślny rezultat i wszyscy obecni na próbach, jednogłośnie pochwalili proponowany sposób rzezi bydła rogatego. W skutku tego zarząd wniósł do Głównego Naczelnika kraju podanie o wprowadzenie w użycie pomienionego sposobu rzezi we wszystkich szlachtuzach tutejszego kraju, na które nastąpiło polecenie Głównego Naczelnika kraju do wszystkich naczelników gubernij kraju tutejszego i do warszawskiego ober-policmajstra o ogłoszeniu rzeźnikom o nowym sposobie rzezi bydła i zaleceniu im przyjęcia takowego do użycia.

Rozszerzanie się nad dogodnościami pomienionego sposobu i przynoszonym przezeń pożytkami moralnym byłoby zbytecznem; wprowadzenie takowego we wszystkich państwach cywilizowanych najbardziej przekonywająco przemawia za jego doskonałością. Wszelka jednakże nowość, której pożytek byłby oczywisty, w skutku przyzwyczajenia do dawnego postępowania, nie łatwo przyjmuje się, w szczególności, jeżeli środek proponowany przybiera charakter nieobowiązkowy. Pomimo tego, we wszystkich prawie gubernjach kraju tutejszego, z wyjątkiem Siedleckiej i Łomżyńskiej, w których rzeźnicy prawie wszyscy bez wyjątku są starozakonni, nowy sposób rzezi bydła rogatego, dzięki światłemu współdziałaniu władz administracyjnych, które potrafiły przekonać nieokrzesaną klasę rzeźników o jego pożytku, został przyjęty bardzo przychylnie i według doniesień niektórych naczelników powiatów, ogólne zdanie rzeźników, którzy przyjęli proponowany sposób, przemawia na jego korzyść.

Tymczasem, w punkcie środkowym, z którego wyszła ta propozycja, w m. Warszawie, rzeźnicy nie przestają używać poprzedniego barbarzyńskiego i oburzającego sposobu rzezi, za pomocą zadawania biednemu bydlęciu w głowę uderzeń obuchem topora, narażając na próżne katusze zabijane bydło, na obronę którego nadchodzą ciągłe, ale bezskuteczne protestacje, tak ze strony członków warszawskiego oddziału ruskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami, jak i ze strony osób postronnych.

Zarząd oddziału zrobił jednakże dotychczas co mógł i co od niego zależało dla zmniejszenia cierpień nieszczęsnych zwierząt, a dla tego resztę przypada pozostawić już samemu czasowi.

Oprócz tego zarząd warszawskiego oddziału Towarzystwa niejednokrotnie zwracał uwagę na niedbal-

stwo, z jakiem przewozi się bydło stepowe kolejami żelaznemi, i swojem staraniem zdołał osiągnąć pewne polepszenie co do mieszczenia go w wagonach, polecone przez rozporządzenie Ministerstwa Dróg Komunikacji, określające liczbę głów rozmaitego rodzaju bydła w jednym wagonie. Nie mówiąc już o tem, że obchodzenie się podczas podróży z bydłem stepowem, które po kilka dni pozostaje bez paszy i pojenia, sprzeczne jest z ludzkością i zasadami Towarzystwa opieki nad zwierzętami i upatrując w tem nie tylko szkodę materjalną, ponieważ według zdania weterynarzy, mięso wycieńczonego bydła źle oddziaływa na zdrowie człowieka, a złe pielęgnowanie bydła stepowego stanowi główną przyczynę grasowania pomiędzy niem księgosuszu, zarząd warszawskiego oddziału Towarzystwa, w celu usunięcia powyższej wady, wniósł podanie do Jenerał-Gubernatora warszawskiego, o urządzenie na początek przynajmniej w trzech miejscach, a mianowicie w miasteczku Terespolu, w Warszawie i na granicy, przyrządów Bonsera, do karmienia i pojenia bydła przewożonego kolejami żelaznemi w granicach kraju tutejszego.

Następnie, częste ukazywanie się wścieklizny pomiędzy psami, szczególnie w ostatnich czasach, pobudziło zarząd warszawskiego oddziału Towarzystwa do wyszukania środków, jeżeli nie do zupełnego wytępienia, to przynajmniej do możliwego zmniejszenia tej klęski, ściągającej nieszczęście nie tylko na pojedyńcze osoby, ale i na całe rodziny.

Wszystkie środki dążące do usunięcia wścieklizny u psów, a w tej liczbie i środek proponowany przez francuzkiego uczonego weterynarza Bourelet („Traité complet de la rage chez le chien et chez le chat"), zależący na przypiłowaniu młodym psom zębów, zbliżając je w ten sposób do zwierząt trawożernych i poddając męczeniu, z jednej strony, sprzeczne są z zasadami Towarzystwa opieki nad zwierzętami, zmieniając naturę psa, a z drugiej według zdania specjalistów, nie mogą doprowadzić do pożądanego rezultatu, ponieważ główną przyczyną ukazywania się wścieklizny jest przeważnie to, że podczas długich i mocnych upałów, psy, szczególnie nie mające panów, biegając po ulicach, a nie mając możności ugaszenia pragnienia, dostają wścieklizny.

W obec powyżej przytoczonego, zarząd zajął się kwestją wyszukania bardziej skutecznego środka i wybrał środek, potwierdzony doświadczeniem i faktami naukowemi, a mianowicie zależący na urządzeniu przed niektóremi domami rezerwoarów kamiennych, któreby w letniej porze byłyby ciągle napełniane świeżą wodą, dla ugaszenia pragnienia psów biegających po ulicach. Najlepszy dowód pożyteczności i skuteczności tego środka stanowi miasto Gratz, w którem, od czasu urządzenia podobnych rezerwoarów, nie było ani jednego wypadku wścieczenia się psów. Zważywszy oprócz tego, że wykonanie tego środka, mającego na celu usunięcie klęski publicznej, nie stanowiłoby wielkiego ciężaru dla miasta, zarząd wniósł swój projekt do prezydenta miasta Warszawy, który jednak uznał go za niedogodny do wykonania, ale zaproponował staranie się o zobowiązanie właścicieli domów do wystawiania przed domami naczyń z wodą, które zastępowałyby rezerwoary.

Nakoniec, członek zarządu warszawskiego oddziału Towarzystwa opieki nad zwierzętami, p. B. Kornfeld, ułożył w języku polskim i ruskim przepisy łagodnego obchodzenia się ze zwierzętami, proponując ich wydanie dla rozpowszechnienia w szkołach. Cel tych przepisów stanowi właśnie to, żeby w pokoleniu podrastającem utrwalić właściwe pojęcia o stosunku człowieka do zwierząt i o konieczności łagodnego z niemi obchodzenia się.

Nie ulega wątpliwości że najbliższy i główny cel przyjęty za podstawę dążeń Towarzystwa opieki nad zwierzętami, polega na złagodzeniu obyczajów ludu, przez rozwinięcie uczucia łagodności i litości, utrwalenia w nim, oprócz poczucia konieczności, i przyzwyczajenia do obchodzenia się ze zwierzętami łagodnie i roztropnie. Mając na widoku tę niewątpliwą zasadę że dobre i złe skłonności ludzkie, są w ścisłej zależności od wczesnego wychowania, zarząd warszawskiego oddziału ruskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami z zupełną wdzięcznością przyjęło wniosek swego członka, p. Kornfelda.

Na zakończenie przytoczymy główniejsze przepisy obchodzenia się ze zwierzętami, zawarte w 10 paragrafach, które zostały wydrukowane przez zarząd warszawskiego oddziału Towarzystwa w jego dorocznem sprawozdaniu za 1874 rok. Przepisy te są następujące:

1) Religja i rozsądek skłaniają nas do obchodzenia się po ludzku ze zwierzętami, które stworzone zostały dla pożytku człowieka i oddane pod jego opiekę.

2) Zwierzęta, tak samo jak ludzie, obdarzone są czuciem, a dla tego nie można je morzyć głodem lub pragnieniem, bić lub męczyć innemi katuszami.

3) Można zabijać zwierzęta przeznaczone na wyżywienie człowieka, oraz należy tępić szkodliwe i niebezpieczne zwierzęta, ale obowiązani jesteśmy starać się, aby śmierć ich nie była powolna, i o ile możności nie męcząca.

4) O zwierzęta domowe, jako pomagające pracy człowieka, lub dostarczające mu dogodności i przyjemności życia, należy mieć troskliwe staranie od złych ludzi i drapieżnych zwierząt, leczyć chore i w ogóle starać się o ulgę w ich położeniu. Przez opiekę nad zwierzętami, człowiek powiększa własną swą pomyślność.

5) Zwierzęta robocze nie należy przeciążać pracą nad siły. Kto nie oszczędza zwierząt, sam sobie przynosi szkodę i stratę.

6) Kto niema dostatecznych środków dla należytego utrzymywania zwierząt, nie powinien ich chować.

7) Uparte, nieposłuszne lub szkodliwe zwierzęta należy poskramiać i oduczać od złych narowów, ale należy to robić rozsądnie, stopniowo i łagodnie.

8) Prawo i sumienie nie pozwalają łapać i zabijać ptaków śpiewających i owadożerczych, jak również niszczyć ich gniazda i wyjmować z nich jajka lub młode.

9) Nie dość na tem aby samym nie męczyć zwierząt, ale jesteśmy obowiązani odciągać i wstrzymywać od tego innych.

10) Należy pamiętać, że kto jest okrutnym względem zwierząt, ten rzadko bywa pobłażliwym względem ludzi.

Do tych przepisów w sprawozdaniu dołączony jest następujący epigraf: „Okrutne obchodzenie się ze zwierzętami nadaje nieczułość względem ludzi."

—

* *W rozkazie warszawskiego oberpolicmajstra do policji wykonawczej za № 338 wydanym, zamieszczono:* Z powodu otworzenia artyleryjskiego składu okręgu warszawskiego, sprzedaż osobom prywatnym prochu do polowania, praktykująca się w warszawskiej fortecznej artylerji, od 1 (13) listopada r. b. zaniechaną została i uskutecznia się z rzeczonego składu, egzystującego w cytadeli Aleksandrowskiej, dokąd i winny się zgłaszać za kupnem prochu, wszystkie osoby mające prawo nabywania takowego, codziennie, oprócz dni świątecznych i galowych, od godziny 9 z rana do 2 po południu.

—

* Wczoraj, w dalszym ciągu ciągnienia 5-ej klasy 125-ej Loterji Klasycznej, z odciągniętych 700 Numerów, znaczniejsze wygrane padły na Numera następujące: Nr. 2,532 główna wygrana rs. 75,000, Nr. 19,479 rs. 5,000, N-ra: 2,081, 3,237 i 12,575 po rs. 1,000, a N-ra: 5,964, 6,982, 12,784, 21,844 i 22,102 po rs. 200.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Na odbytem, 12 listopada, posiedzeniu **oddziału etnografji Cesarskiego ruskiego Towarzystwa jeograficznego**, prezydujący, członek rzeczywisty L. M. Majkow, jak pisze *Gon. Urzędowy*, zakomunikował wiadomość o nabytych przez ten oddział, w ciągu ubiegłego lata, rękopismach i książkach, pomiędzy któremi na szczególną uwagę zasługują materjały dostarczone w znacznej ilości przez członka-spółpracownika E. T. Sołowjewa; w rzędzie kilku jego artykułów, pierwsze miejsce należy się próbie opisu prawa familijnego w bycie prawnym włościan gubernji kazańskiej. Czcigodny archimandryta Palladjusz przysłał próbę gramatyki języka goldskiego i dykcjonarza goldsko-ruskiego, które napisane zostały przez księdza Protodjakonowa, który poświęcił się oddawna sprawie szerzenia chrześcjaństwa, i zarazem nauki czytania i pisania, wśród dzikich plemion nad Amurem. Oddział postanowił oddać p. W. J. Zacharowowi prace księdza Protodjakonowa do przejrzenia. J. M. Ladow, z miasta Szui, przysłał artykuł będący odpowiedzią na pytania rozesłane przez Towarzystwo w lecie 1874 roku; artykuł ten jest pierwszą odpowiedzią na program zakomunikowany przez Towarzystwo; tenże p. Ladow, jak również K. M. Tichonrawow, przysłali Towarzystwu kilka kopij z prośb i innych dokumentów z XVII wieku

Dalej, prezydujący złożył oddziałowi wydaną świeżo pracę E. J. Jakuszkina, pod tytułem: „Prawo zwyczajowe," zawierającą kompletną ile możności bibljografję tego przedmiotu, i oświadczył, że p. Jakuszkin jął się obecnie opracowania zbioru wiadomości o zwyczajach prawnych ruskich. Oddział postanowił: oddać książkę p. Jakuszkina członkowi rzeczywistemu M. B. Kaczałowowi, z prośbą o zakomunikowanie p. Jakuszkinowi zdania o niej; dozwolić Jakuszkinowi, stosownie do jego życzenia, pracować w archiwum Towarzystwa, przedewszystkiem zaś dać mu do przejrzenia wykaz materjałów dotyczących gubernji jarosławskiej, znajdujących się w archiwum.

Członek spółpracownik P. A, Mułłow przysłał oddziałowi zbiór prawnych wyrażeń i zwrotów mowy, używanych przez lud na prowincji; zbiór ten ułożony został podług rozmaitych materjałów drukowanych. Ze względu, że kwestja bytu prawnego ludu jest obecnie w oddziale na porządku dziennym i w ogóle interesuje Towarzystwo, praca p. Mułłowa może być wielce przydatną; oddział przyjął takową z wielkiem spółczuciem i postanowił oddać ją do rozpatrzenia M. W. Kaczałowowi.

Członek rzeczywisty S. A. Harwaki odczytał swoje badania nad nazwami niektórych miejscowości na półwyspie Krymskim. Odczytu tego oddział wysłuchał z uwagą, poczem wszczęły się ciekawe rozprawy, wywołane uwagami członków rzeczywistych, księcia P. P. Wiaziemskiego i A. F. Byczkowa.

—

* Dnia 1 grudnia, w gmachu Ministerstwa Dróg Komunikacji, w St. Petersburgu, jak donosi gazeta *Golos*, otwarte zostały posiedzenia 7 ogólnego zjazdu reprezentantów ruskich kolei żelaznych, pod prezydencją inżyniera jenerał-majora P. P. Zujewa.

Pierwsza kwestja programu wniesiona przez Ministerstwo Dróg Komunikacji, z inicjatywy Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych, o urządzeniu przez Towarzystwa kolei żelaznych, na stacjach pośrednich pomiędzy miastami stałych szpitali dla ranionych i chorych wojskowych. Dyrekcje kolei żelaznych w swych odezwach w tej kwestji do zawiadującego czynnościami zjazdu ogólnego wynurzają zupełną gotowość urządzenia takich szpitali, ale tylko na czas działań wojennych, uznając je za zbyteczne podczas pokoju. Zjazd ze swej strony, potwierdzając te odezwy, upełnomocnił zawiadującego czynnościami do zawiadomienia Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych, tak o tem, jak i o tem, jakiemi środkami koleje rozporządzają już teraz dla udzielenia pomocy chorym i ranionym. Zarazem zjazd upoważnił do proszenia Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych o wyjaśnienie, na czem mianowicie będzie zależała obiecana przezeń pomoc do urządzenia pomienionych szpitali.

Kwestja czwarta—o pasażerach bez biletow odmawiających zapłacenia przypadających od nich za jazdę kolejami żelaznemi pieniędzy. Niektórzy przedstawiciele nadmienili o systematycznych powtórzeniach jazdy bez biletów jednych i tych samych osób. Kwestja ta była już rozbierana na poprzednich zjazdach i było postanowione prosić Ministra Dróg Komunikacji o ustanowienie drogą prawodawczą środka przeciwko takim pasażorom; ale odpowiedź na to podanie jeszcze nie nastąpiła. Niektórzy przedstawiciele nadmienili o środkach przedsiębranych w takich razach za granicą—środkach, w ogóle bardzo surowych. Postanowiono prosić o obowiązkowe udzielanie pomocy ze strony policji dla wykrycia osobistości pasażerów bez biletów i wyjaśnienie, przy pomocy Ministerstwa Sprawiedliwości, jak władze sądowe powinny postępować względem pasażerów bez biletów.

Kwestja piąta—o upoważnieniu do palenia na kolejach żelaznych tylko w specjalnie przeznaczonych do tego wagonach—została przez zjazd usunięta.

Kwestja szósta—o oddzieleniu na korzyść Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych pewnej liczby wagonów. Przed wyjaśnieniem kwestij do czego są potrzebne wagony, w jakiej ilości i na jakich punktach, zjazd nie uznał za możliwe przyjęcie jakiegokolwiek postanowienia.

Kwestja siódma—o drukowaniu na odwrotnej stronie biletów pasażerskich bezpośredniej komunikacji nazwiska stacij krzyżowania, aby pasażerowie nie mogli mylić się w drodze. Ponieważ w niektórych grupach porządek ten jest już przyjęty, przeto zjazd ograniczył się na wynurzeniu życzenia, żeby i pozostałe koleje wprowadziły takowy u siebie.

Kwestja trzynasta, wniesiona przez Ministerstwo Dróg Komunikacji—o wprowadzenie na kolejach żelaznych kół żelaznych do waganów systematu J. F. Keniga. Obecni na zjeździe technicy odzywali się o kołach projektowanych przez p. Keniga z szczególnemi pochwałami.

—

* Niedawno utworzyła się nowa ruska kompanja żeglugi parowej, w celu eksploatowania **linji rusko-chińskiej przez Suez.** Niektórzy z oficerów floty wojennej opuścili służbę, żeby objąć dowództwo nad parostatkami tej kompanji. Teraz gazeta *Kronszt. Wiestn.* donosi o rozpoczęciu czynności tej kompanji. Dnia 2 listopada, parostatek „Batrak," należący do firmy handlujących herbatą Chochriakowa, Szewielewa i sp. przybył do portu Said; jest to pierwszy parostatek tej kompanji, występującej do współzawodnictwa z „Ruskiem Towarzystwem żeglugi parowej i handlu," dotychczas jedyną ruską firmą właścicieli statków, utrzymującą stosunki ze Wschodem przez Suez.

—

* Wkrótce we wszystkich oddziałach kawalerji, jak donosi gazeta *Birż. Wied.*, zamierzone jest wprowadzenie **angielskiego sposobu uczenia konnej jazdy nowozaciężnych.** Angielski sposób, jak wiadomo, znacznie jest łatwiejszy od używanego dotychczas w naszej kawalerji i przyswajany jest przez żołnierzy bez porównania prędzej. Nowość ta, jak powiadają, wywołana jest przez nową ustawę o obowiązku służby wojskowej, według której znacznie w porównaniu z dawniejszym, skrócony jest termin służby czynnej w wojsku. Obecnie w niektórych pojedynczych oddziałach kawalerji robione są próby uczenia żołnierzy angielskiego sposobu konnej jazdy, i jak słychać, próby te wydały zadowalniające rezultata.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

P a r y ż, 20 grudnia. Głosowanie na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego co do wyboru dwóch ostatnich senatorów, pozostało bez skutku. Większość niezbędna wynosiła 318 głosów, podczas gdy Montaignac, minister marynarki, uzyskał 305, i Melleville, z lewego środka, 302 głosy. Żaden przeto z nich nie został wybrany. Naquet, ze stronnictwa radykalnego, zaproponował udzielenie amnestji wszystkim skazanym przestępcom politycznym, żądając uznania tej propozycji za niecierpiącą zwłoki. Znaczna część członków odrzuciła tę propozycję, nazywając ją wybiegiem wyborczym. Po rozprawach, nagłość dla propozycji pomienionej odrzucona została jednomyślnie niemal.

K o n s t a n t y n o p o l, 20 grudnia. Achmet-Muks tarpasza mianowany został wodzem naczelnym wojsk działających w Hercegowinie i udał się do Kleku z zapasami żywności i amunicją.

Rada stała, mianowana do wykonania i dopilnowania reform i zostająca pod prezydencją wielkiego wezyra, składa się z wszystkich ministrów, tudzież z rozmaitych urzędników chrześcjańskich i muzułmańskich.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Parlament niemiecki, któremu pilno już jest używać ferji świątecznych, zawotował w tych dniach, z wielką szybkością, projekta do praw najpilniejszych. Budżet państwa przyjęty został w dniu 16 grudnia w drugiem i trzeciem odczytaniu; co zaś do budżetu wojny, to ministerstwo nie uzyskało od izby przywrócenia niektórych pozycji, mało znacznych zresztą, które już pierwej odrzuciła komisja. Jak to było do przewidzenia, rząd cofnął dwa projekta podatków: od browarów i od papierów giełdowych. Co się zaś tyczy zamiaru częściowej rewizji kodeksu karnego, to rozprawy w tym względzie zostały odłożone aż do wznowienia posiedzeń parlamentu po świętach. Ferje parlamentu przeciągną się zapewne aż do połowy stycznia. Sejmy prowincjonalne, w których zasiada wielu z członków parlamentu, zgromadzą się na dzień 3 stycznia. Otwarcie izb pruskich nastąpi około 12 stycznia, lecz zaraz po uformowaniu się, obiedwie izby odroczą się aż do końca posiedzeń parlamentu.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 18 grudnia.* Zgromadzenie Narodowe wybrało dziś dwóch senatorów: ministra wychowania publicznego Wallon'a i biskupa orleańskiego Dupanloup. Pozostaje jeszcze wybrać dwóch senatorów.

W Zgromadzeniu Narodowem rozpoczęły się dziś rozprawy w przedmiocie podziału okręgów wyborczych, przyczem podział taki przyjęty został co do 35 departamentów z liczby 86. Dalsze rozprawy w tym względzie odroczone zostały do poniedziałku.

* *Zara, 17 grudnia.* Oddział powstańczy odparł wycieczkę załogi twierdzy Gorańsko, przyczem poległo 26 ludzi z nizamu. W bitwie pod Niksicem polegli jeden bimbasza, jeden mudyr i 48 żołnierzy tureckich. Wycieczka wojsk z twierdzy została odparta.

* *Londyn, 18 grudnia. London Gazette* donosi, że hrabia Derby otrzymał od hrabiego Beusta notę z 11-go b. m., donoszącą o wypowiedzeniu przez Austrję traktatu handlowego z Anglją i konwencji dodatkowej do tegoż traktatu. Moc obowiązująca takowych ma ustać z dniem 1 stycznia 1877 r.

* Były guwerner francuzkiego księcia cesarskiego, **Moigneux, umarł** niedawno w jednej z wiosek pod Vesoul.

—

* Dnia 4 grudnia odbył się **w Paryżu pogrzeb aktorki Dejazet.** Uroczystość kościelna odbywała się bardzo wspaniale: w kościele św. Trójcy odprawione było nabożeństwo żałobne z muzyką; na nabożeństwie było bardzo wiele publiczności; wszyscy dyrektorowie teatrów, aktorzy, aktorki, większość pisarzy i dziennikarzy i inne osoby, tłumnie stały przed kościołem, w którym było miejsce tylko na 4,000 osób. Ponieważ rozporządzenia dotyczące pogrzebu zrobione były przez redakcję gazety *Gaulois*, przeto upatrywano w tem demonstrację bonapartystowską. Wszczął się spór, który skończył się aresztowaniem wielu osób. Reprezentantów policji przed kościołem było 600 sierżantów miejskich. Z kościoła orszak pogrzebowy udał się bulwarami na cmentarz Père Lachaise, gdzie miano kilka mów. Orszakowi towarzyszył nadzwyczaj gęsty tłum ludu.

—

* Według wiadomości otrzymanych przez berlińską *National Zeitung* od prezesa komisji do spisu ludności, **ludność** miasta **Berlina** wynosiła 1 grudnia 964,755 głów.

—

* **Długoletniość.** Dzienniki szkockie donoszą o śmierci ostatniego członka królewskiej rodziny Stuartów, rozumie się z linji bocznej, a mianowicie o zgonie lady Ludwiki Stuart, zmarłej niedawno w setnym roku życia. W roku przyszłym 20 marca nieboszczka skończyłaby lat 100. Długoletniość jest właściwością tej rodziny. Ojciec lady Ludwiki żył lat 88, brat zaś, ostatni hr. Traquair, lat 80. Lady Ludwika do końca życia cieszyła się najlepszym stanem zdrowia i czerstwością sił; umysł miała ciągle świeży i nieprzytępione wiekiem wszystkie pięć zmysłów.

—

* **Pani Strousberg** powróciła do Berlina i zamieszkała u rodziny korespondenta gazety *Daily Telegraph*, Kingtona. Niedawno, jak donoszą z Berlina, miała ona posłuchanie u księcia Bismarcka, który przyjął ją nader łaskawie.

—

* Ajencja telegraficzna Hirscha doniosła z Wiednia pod 4 listopada: Główny pełnomocnik **Strousberga,** Tomaszek, został aresztowany. Zamek Zbirowski został zajęty przez wojsko. Towarzystwo kredytu gruntowego zajęło majątek w Zbirowie. Według gazet wiedeńskich, sekretarz Strousberga, Flatow, uwolniony został z aresztu w Moskwie i wyjechał do Berlina. Do *Magdeburg. Ztng* donoszono pod 4 listopada z Pragi: Na zebraniu wierzycieli Strousberga, na które wiedeńscy wierzyciele przysłali reprezentanta w osobie doktora Żaka, postanowiono udać się do rządu austrjackiego z prośbą o udzielenie znacznej sumy na dalsze prowadzenie robót w fabrykach Strousberga i starać się drogą dyplomatyczną o uwolnienie Strousberga z aresztu w Rosji.

—

* **Stan Massachussets,** posiadający jak wiadomo wiele fabryk, jest jedynym ze stanów, który ustanowił u siebie stałą komisję z specjalistów dla czuwania nad położeniem klasy robotniczej. Co rok komisja składa szczegółowe sprawozdanie o potrzebach i ciężarach klasy robotniczej i o środkach zapobieżenia takowym. Tą drogą okazano już wiele usług klasie robotniczej. Według ostatniego sprawozdania, z 400 rodzin robotniczych, które odwiedziła komisja, 11% miało u siebie fortepiany, 34%—maszyny do szycia, 52%—w pokojach dywany, 66% wydawało średnio 9 dolarów (45 franków) rocznie na kupno książek i dzienników. Średni roczny dochód tych rodzin wynosił 784 dolary, bardziej wykształceni robotnicy zarabiali 825

dolary (4,115 franków); prości rzemieślnicy i wyrobnicy zarabiali 687 dolarów. W wielu z tych rodzin, zarobek kobiet i dzieci przyczyniał się do dobrobytu rodziny, z tych 400 rodzin większa połowa znajdowała możność składania do kasy oszczędności części swego zarobku.

—

* **W zbiorze rządowym starożytności w Bukareszcie** przechowywano różne zabytki wielkiej wartości, tak pod względem artystycznym, jak i z powodu, że były złote, a znalezione niegdyś w namule Dunaju. Pochodziły one z czasów Trajana i można je było oglądać na ostatniej wystawie wiedeńskiej. Otóż w nocy na 30-go listopada, złodzieje włamali się do muzeum i okradli ten skarbiec, mianowicie zaś zabrali z ważniejszych przedmiotów złotą miskę na cztery kawały przełamaną, złotą konewkę, złotą wazę wysadzaną drogiemi kamieniami, takież dwie inne wazy, z których jedna wysadzana kamieniami, druga zaś cyzelowana; naszyjniki, naramienniki, kolce, spinki, łuńcuchy, lampy złote wysadzane drogiemi kamieniami i perłami.

Donoszą obecnie, że skarbiec pomieniony znaleziony został nietknięty, wykryto bowiem złodzieja. Ten ostatni znany był policji, a że uczęszczał do uniwersytetu, podejrzenie przeto na niego padło. Odszukano go w pewnym domu, gdzie się ukrywał, czekając, aż komunikacja wstrzymana przez kilka dni w skutku śniegów, przywróconą zostanie. Zamierzał bowiem z temi kosztownemi zabytkami wyjechać za granicę.

Za Redaktora, **E. Wojewódzki.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Święta za pasem! Ruch handlowy wzmaga się i ujawnia we wszystkich sklepach i zakładach publicznych. Szczególniej też cukiernie tutejsze, które obecnie wyrastają jak na drożdżach, każda z pretensją do pierwszorzędności, przysposabiają się zawczasu do tej bliskiej już kampanji świątecznej. Więc też stroją swoje wystawy w rozmaite wyroby z cukru i czekolady lub w eleganckie bombonjerki sprowadzone z za granic—a wkrótce, z laboratorjów tych przybytków słodyczy, wybiegną na świat całe stosy ciast i cukrów, w najrozmaitszych formach.

A jednak, nie wszystkim tym zakładom taki ruch gorączkowy, naprężony sztucznie, przynosi spodziewane korzyści. Warszawianie, zwłaszcza też zamożniejsi, mają już wyrobiony pewien zmysł „konserwatywny" i mało zważając na reklamy i zewnętrzne świecidła firm młodych, trzymają się starych, dobrze już zasłużonych i doświadczonych zdawna. Nie dziw więc iż w obecnej, przedświętnej porze, gospodynie zamożniejsze, które od lat już wielu zaniechały zwyczaju wypiekania ciast po domach, spoglądają bacznie w stronę Europejskiego Hotelu, gdzie stara protoplastka cukierni warszawskich, przeszło półwiekowa jubilatka-cukiernia *Lourse'a*, osiadła od lat kilku. W istocie, każdy kto chce mieć wyborne ciasta, cukry i chłodniki, ten może z całem zaufaniem zwrócić się do tej poważnej firmy, która podczas długich, gorliwych usług dla publiczności tutejszej, nie zawiodła jej nigdy. Zresztą, samo doświadczenie nauczyło już trzy z rzędu pokolenia, iż wszystko co pochodzi z laboratorjów tej firmy, zarówno ciasta jak cukry i napoje, odznacza się tem głównie, iż nie tylko przedstawia się wytwornie dla oka, lecz smakuje dobrze i spożywa się zdrowo—a co dziwniejsza, iż pomimo pewnego ustalonego monopolu jaki firma Lourse'a posiada, na dostarczanie swoich produktów najpierwszym domom tutejszym, nie nakłada jednakże na nie cen wysokich—tak, iż nawet średniej zamożności domy mogą ztamtąd zaopatrywać się bezpiecznie. Rozumie się jednak że w cukierni Lourse'a, wszelkie obstalunki na Święta należy uskuteczniać wcześnie, gdyż w ostatnich chwilach, przy ogromnej liczbie zamówień wcześniejszych, nawet obszerne i wybornie urządzone laboratorja tej firmy, nie byłyby w stanie zadość uczynić zbyt opóźnionym żądaniom; chociaż wiadomo już z doświadczenia lat przeszłych że cukiernia Lourse'a, zapewne w przewidywaniu takich opóźnień, przygotowuje zawczasu wielki zasob ciast, tortów i cukrów rozmaitego rodzaju dla dogodzenia nawet opóźnionym lub doraźnie kupującym je gościom. (7,783).

—

* Lekarz praktykujący, Dr. Med. **Mikołaj Bykowski**, zamieszkały przy ul. Chmielnej № 56, przyjmuje chorych od godz. 9 do 10½ rano i od 4½ do 6-ej po południu. (7,781).

Warszawa dnia 8 (20) grudnia.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostrzeżone przez obserwatorjum warszawskie.

Dnia 8 (20) Grudnia 1875 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %.	Kierunek wiatru.
g. 7	755.6	— 2.5	97	poł.-wschodni.
1	754.9	— 0.9	90	poł.-wschodni
9	753.9	— 4.5	93	wschodni.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej,

ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
3	Twarda	Konisiewicz Wiktorja	Mąż opuścił, chora, dzieci drobnych sześcioro.
16	Prosta	Poroska Marja	Wdowa, chora nieuleczenie dzieci drobnych troje.
59	Pańska	Sztolpe Katarzyna	Mąż obłożnie chory, dzieci drobnych dwoje.
53	Grzybowska	Bronieska Joanna	Wdowa, dzieci drobnych troje, ojciec chory.
4	Łucka	Piekłowicz Katarzyna	Mąż chory, dzieci drobnych troje.
31	Krochmalna	Brylińska Franciszka	Wdowa, sparaliżowana.
10	Żurawia	Abel Leonora	Wdowa, dzieci drobn. troje.
27	Dobra	Wnorowska Anna	Ciężko chora, wdowa, dzieci troje.
37	Nowa Praga	Rycerska Antonina	Chora, dzieci drobnych pięcioro.
9	Tamka	Dzięciełowska Marja	Mąż spadł z rusztowania zabił się, dzieci drob. 4-ro.
67	Solec	Dychtenberg Dwojra	Wdowa, dzieci drobn. troje.
27	Nowe Miasto	Olszakoski Jak.	Kaleka, żona ciężko chora.
7	Bugaj	Julja Żob.	Mąż opuścił, dzieci drobnych troje.
33	Nowolipie	Rychlińska Józefa	Mąż w ciężkich ranach, dziecko jedno.
3	Nowe Miasto	Jackoski Antoni	Wdowiec, dzieci drobnych czworo.
9	Freta	Drews Anna	Sparaliżowana.

Widowiska.

WIELKI TEATR.— *Dziś*, we wtorek, opera w 4-ch aktach **Rigoletto**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. —Początek o godzinie 7½.—*Jutro*, we środę, opera **Aida**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj*, było osób 826.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **W jesieni**; — komedja w 3 aktach, **Młoda wdowa**. — Początek o godzinie 7½.— *Jutro*, we środę, komedje **Filiberta**; **Zachód słońca**.— *Wczoraj*, było osób 589.

TEATR FRANCUZKI (w domu pod N. 23, przy rogu ulic Mokotowskiej i placu św. Aleksandra), — **Przedstawienie artystów dramatycznych**, — *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **Le Talisman du père François**; — komedja w 1 akcie, **La Pluie et le beau Temps**,—oraz śpiewów. —Początek punktualnie o godzinie 7 i pół wieczorem.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH.— Otwarta *codziennie*, od godziny 10-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. —Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

CYRK LEONARDA (przy ulicy Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie**.—Towarzystwo składa się z pierwszorzędnych artystów i komików. — Tresura koni jak najlepsza. —Kostjumy i inne przybory eleganckie. —Orkiestra pod dyrekcją kapelmistrza P. Stamma. — Cena miejsc: Loża na 4-ry osoby rs. 6 i kop. 20 na ubogich; loża na 6 osób rs. 9 i kop. 30 na ubogich; miejsce numerowane w trybunie rs. 1 i kop. 5 na ubogich; parquet rs. 1 i kop. 5 na ubogich; I-e miejsce kop. 60; II-e miejsce kop. 40; III-e miejsce kop. 20.—Kasa otwarta od godziny 11 z rana do 1 z południa i od 3-ej do końca przedstawienia.—Otwarcie cyrku o godzinie 6½. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **Wieczór muzykalno-wokalny** pierwszorzędnych **śpiewaczek niemieckich** z Wiednia. — Początek o godzinie 7-ej wieczorem.— Wejście bezpłatne.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie*, **Wieczór muzyczny** pierwszorzędnych śpiewaków duńskich z Kopenhagi, pod dyrekcją A. Fleissnera.—Początek o godzinie 7 wieczorem.—Wejście do sali kop. 10.

* W dniu 8 (20) bież. mies. i r., chorych w 8miu cywilnych szpitalach: przybyło 41, wyzdrowiało 55, umarło 3, pozostało 1705 (mężczyzn 813, kobiet 892), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 132, kobiet 134.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: *Chlebnikow*, z Jabłonny, *Kosiński*, z Radomia;— rzeczywisty radca stanu *Gołouszew*, z St. Petersburga.

Wyjechał:— Jenerał-major *Manteuffel*, do St. Petersburga.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt*.

W chorobach chirurgicznych, we wtorki i piątki od godziny 9 do 11, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński*.

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl*.

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, w piątki od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter*.

W chorobach ocznych, w niedzielę, poniedziałki, wtorki, czwartki i soboty od godziny 1 do 2, oraz w środy i piątki, od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring*.

—

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano.

—

Przyjmowanie chorych

„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski*.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 9 (21) Grudnia 1875 roku.

Weksle.	Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono Rs.	Płacono k.
Berlin za 2 dn. . . . dł. ter. 300 R. M.	113	10	112	80
„ . . . . 2 d. „ „	113	10	112	80
Gdańsk, Wrocław, Szczecin i Hamburg . . . . . 2 m. „ „	113	10	112	80
„ . . . . 2 d. „ „	—	—	—	—
Londyn . . . . 3 m. 1 F. Szter.	7	62	7	60
„ . . . . kr. ter. . . .	7	62	7	60
Paryż 3/m. p. d. 10 . . . . 300 Fran.	91	72½	91	52½
„ . . . . 10 d. „ „	91	72½	91	42½
Wiedeń . . . . . . 2 m. 150 Z. W.	99	90	—	—
„ . . . . 8 d. „ „	100	80	—	—
Petersburg . . . . . 3 m. 100 Rsr.	98	75	98	50
„ . . . . à Vista „ „	—	—	100	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.				
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125	—	—	159	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę	88	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.	—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100	75	—	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.	—	—	78	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100	118	50	117	50
„ małe szt.	—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .	—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100	101	50	100	75
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.	294	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie a sztukę rs. 250	267	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 250 rs.	244	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125	—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 100 . .	—	—	—	—
Akcje Warsz. Towar. fabryk cukru za rs. 500	—	—	—	—
Akcje Tow. fab. cukru i rafin. Leonów rs. 250	—	—	—	—
„ „ „ Józefów rs. 250	—	—	—	—
Akcje Dobrzelińskiego Tow. fab. cukru rs. 500	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .				
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .	—	—	—	—
Listy Zastawne III Okr. S. I. za rs. 100 d. szt.	96	75	96	45
„ „ „ małe sztu.	—	—	—	—
Listy Zastawne III Okr. S. II. za rs. 100 d. szt.	—	—	—	—
„ „ „ małe sztu.[1]).	—	—	—	—
Listy Zastawne nowe z r. 1869 za rs. 100 d. sz.[2])	94	—	93	70
„ „ „ małe sztu.	93	90	93	60
5% Listy Zastawne miasta Warszawy[3]) . .	90	—	89	70
„ „ „ II Serja . .	89	50	89	20
5% Listy Zastawne miasta Łodzi[4]) . . .	—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100[5])	82	50	82	20
„ „ „ małe sztuki . .	82	40	82	10
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100.	100	50	99	50
„ „ „ 1861 „ .	—	—	—	—
„ „ „ 1869 „ .	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .	232	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana	—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . .	222	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana	—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie	104	25	103	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 98⅝.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. 48 11/18.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 11⅛.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 70 8/18.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 22⅖.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE—КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЛЕГІИ

N. D. 7566.

MY ALEXANDER II-gi

CESARZ WSZECH ROSSJI, KRÓL POLSKI

& & &

Wiadomo czynimy że:

Sąd Kryminalny w Warszawie.

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Wydział II.
Obecni:
J. Milberg Sędzia Prez.
Marjewski } Sędz.
Nowakowski }
Kujawski Podprokur.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Sądu Kryminalnego dnia 18 (30) Sierpnia tysiącznego ośmsetnego siedmdziesiątego piątego roku.

(podpisano) J. Milberg.
(—) Radwański Podpisarz.

W sprawie p-ko:

1) Abrahamowi Blaufuks synowi Daniela i Hany handlarzowi rodem z m. Warszawy, 2) Bronisławie Hofman lat 22 córce Jana i Marjanny szwaczce rodem z m. Warszawy, 3) Pejsakowi Zandgrund lat 20 synowi Berka i Bajli stolarzowi rodem z m. Warszawy, 4) Abrahamowi Igła lat 25 synowi Lewka i Sany rodem z m. Warszawy, 5) Władysławowi Kamińskiemu lat 20 synowi Jana i Sabiny b studentowi Warszawskiej Szkoły Głównej rodem ze wsi Krzewkowo-Promudzyn, 6) Józefowi Pawłowi 2 imion Krochmalskiemu lat 22 synowi Antoniego i Emilji uczniowi rodem z m. Warszawy, 7) Moszkowi Herszowi 2 imion Kornblum synowi Daniela i Estery przy rodzicach rodem z m. Warszawy, 8) Benjaminowi Lejb 2 imion Kornblum lat 21 synowi Daniela i Estery rodem z m. Warszawy, 9) Majerowi Kohn lat 21 synowi Chaima i Rozalji rodem z m. Warszawy, 10) Michałowi Kelch lat 25 synowi Michała i Marjanny krawcowi rodem ze wsi Obrowe w powiecie Lipnowskim, 11) Izraelowi Merselin lat 44 synowi Berka i Ryfki krawcom rodem z m. Warszawy, 12) Jonaszowi Pociecha rodem z m. Warszawy lat 22 synowi Puryca uczniowi felczerskiemu, 13) Szlamie Zelmanowi 2 imion Nadelwejs lat 45 synowi Tobjasza i Gitli kuśnierzowi rodem z m. Warszawy, 14) Abramowi Sandberg lat 20 synowi Szlamy i Gitli rodem z m. Warszawy, 15) Wolfowi v. Wilhelmowi Rozenberg lat 22 synowi Hersza i Sury przy rodzicach rodem z m. Warszawy, 16) Liberowi Rozenfeld lat 28 synowi Fiszla i Sury stolarzowi, 17) Morytzowi Silberzwejg lat 33 synowi Daniela i Szajndli przy rodzicach rodem z m. Warszawy, 18) Wilhelmowi Tańskiemu lat 23 synowi Łukasza i Teresy stolarzowi z m. Warszawy, 19) Gustawowi Teszner lat 21 synowi Salomona i Zydli subjektowi handlowemu rodem z m. Warszawy 20) Ickowi Felisbrant lat 42 synowi Arona i Chany czapnikowi z m. Warszawy, 21) Henrykowi Erenfecht lat 69 synowi Henryka i Anny Agentowi Banku Polskiego rodem z Prus, 22) Ludwikowi Makowieckiemu lat 19 synowi Franciszka i Magdaleny rodem z m. Warszawy, wszystkim o samowolne opuszczenie kraju obwinionym na wolności zostającym, z urzędu przez Patrona Kowalskiego bronionym pod wyrok w I instancji przychodzącym, po jawnem przywołaniu sprawy na audjencją publiczną, przedstawieniu jej stanu przez właściwego Referenta, odczytaniu obrony za podsądnymi przez Patrona Kowalskiego przyniesionej z konkluzją: aby podsądnym kara złagodzoną została i po wysłuchaniu wniosków Prokuratora Kr. zgodnie z temiż,

Sąd etc. zważywszy:

że z nadesłanych w sprawie niniejszej przez władze policyjne dowodów okazało się iż następujące osoby wydaliły się samowolnie z kraju niewiadomo z jakich powodów, mianowicie: 1) Abraham Blaufuks w r. 1872 do Anglji, 2) Bronisława Hofman w r. 1872 do Austrji, 3) Józef Peweł 2 imion Krochmalski w r. 1868 w niewiadome miejsca za granicę, 4) Benjamin Lejb 2 imion Kornblum i 5) Mosiek Hersz Kornblum obaj w r. 1868 do Ameryki, 6) Majer Kohn w r. 1870 do Austrji, 7) Michał Kelch w r. 1870 do Niemiec lub Austrji, 8) Jonasz Pociecha w r. 1869 do Austrji, 9) Szloma Zelman 2 imion Nadelwaiss w r. 1869 za granicę lecz niewiadomo dokąd, 10) Wolf Rosenberg w r. 1869 do Austrji, 11) Moritz Silberzweig w r. 1870 do Angli, 12) Wilhelm Tański w r. 1871 do Austrji, 13) Gustaw Teszner w r. 1871 do Ameryki, 14) Henryk Ezenfecht w r. 1871 w niewiadome miejsce za granicę, 15) Icyk Felisbrant w r. 1872 za granicę do Pruss, a czynione przez władze policyjne w pismach publicznych wezwania tych osób do powrotu w terminach 6 tygodniowych żadnego skutku nie przyniosły przez co dowód prawny nieobecności w kraju tych podsądnych odpowiednio art. 2 Najwyższego Ukazu z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. ustalonym został.

zważywszy:

że Sąd Kryminalny w Warszawie po takiem uznaniu nieobecności komparentów i po uzyskaniu od władzy Namiestniczej w Królestwie zezwolenia na dalsze przeciw nim postępowanie w zastosowaniu się do wzmiankowanego już N. Ukazu z r. 1850 i postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa daty 16 (28) Października 1856 r. przez trzykrotne w trzech tygodniowych przerwach w Dzienniku Warszawskim N. 45, 63, 79 oraz jednokrotne w Dziennikach Gubernialnych i Warszawskim N. 11, Kaliskim N. 9, Petrokowskim N. 14, Kieleckim N. 12, Radomskim N. 12, Lubelskim N. 16, Siedleckim N. 11, Łomżyńskim N. 10, Sawalskim N. 13 i Płockim N. 10 z r. z. ogłoszenia pod skutkami w art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożonemi, wzywał ich, aby w ciągu roku jednego licząc od daty ostatniego w Dzienniku Warszawskim ogłoszenia wrócili do kraju i o powrocie swym sami osobiście, albo za pośrednictwem najbliższej władzy policyjnej Sąd wzywający uwiadomili, lub w ciągu tego czasu usprawiedliwili powody niepowrócenia dotąd do kraju na pierwsze władz tutejszych przez gazety wezwania, a gdy te wezwania również bezskutecznemi się okazały nieposłusznych więc zagrożonemi skutkami prawa, a mianowicie w art. 340 i 341 K. K. wymienionemi dotknąć wypada.

zważywszy dalej:

że oprócz powyżej wymienionych osób wzywani także byli do powrotu Pejsak Zandgrund, Władysław Kamiński, Ludwik Makowiecki i Abram Zandberg, lecz ci jako w dacie wezwania nieletni, korzystają z art. 29 powołanego N. Ukazu, zaś co do Abraháma Igły, Libera Rozenforba i Izraela Merselina władze policyjne nie przedstawiły takich dowodów nieobecności w kraju, jakich wymaga art. 1 N. Ukazu z r. 1850, dowody więc te przedewszystkiem uzupełnić należy.

zważywszy:

że gdy śledztwo nie zdołało wykryć żadnych funduszów podsądnych zatem w myśl § 615 O. K. P. koszta Sądowe tego procesu umorzyć należy.

Z tych więc zasad,

Sąd Kryminalny w Warszawie.

1) Abraháma Blaufuks, 2) Bronisławę Hofman 3) Józefa Pawła 2 imion Krochmalskiego, 4) Benjamina Lejb 2 imion Kornbluma 5) Mośka Hersza 2 imion Kornblum, 6) Majera Kohna, 7) Michała Kelcha, 8) Jonasza Pociechę, 9) Szlamę Zelmana 2 imion Nadelweica, 10) Wolfa Rozenberga, 11) Morytza Silberzweiga, 12) Wilhelma Tańskiego, 13) Gustawa Tesznera, 14) Icyka Felisbranta, 15) Henryka Ehrenfechta za samowolne opuszczenie kraju z art. 340, 24, 25, 26, 30, 31, K. K. G. i P. oraz Najwyższego Ukazu z d. 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r. na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, a w razie samowolnego powrotu do Królestwa na osiedlenie w Syberji skazuje, wyrokowanie co do 16) Pejsaka Zandgrunda, 17) Władysława Kamińskiego, 18) Ludwika Makowieckiego i 19) Abrama Zandberga z art. 29 N. Ukazu z 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. za przedwczesne uznając aktu tymczasowo co do nich reponuje, co do 20) Abrama Igły, 21) Libera Rezenfarba i 22) Izraela Merselina aktu władzy policyjnej w celu ściągnięcia stanowczych dowodów przebywania ich za granicą powrócić postanawia, opłaty Sądowe umarza wyrokiem w I instancji.

(podpisano) Milberg. (—) Radwańsni.

Zalecamy i rozkazujemy eet.

(podpisano) Milberg. (—) Radwański.

Sąd Kryminalny nadto ostrzega, iż skazanym służy jeszcze trzechmiesięczny termin do usprawiedliwienia się, i w tem samem i do odwołania się do Sądu wyższego, w której to drodze zasady usprawiedliwiające ich nieobecność przyjęte być mogą.

Warszawa d. 18 (30) Listopada 1875 r.

Za zgodność świadczę,
Podpisarz Rębalski.

N. D. 7606. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do Art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych Listów Zastawnych lub Kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Feliks Janczewski w mieście Kielcach urzędujący utracił:

a) Listy Zastawne Okresu III Serji 1-ej Lit. B № 18,933, Lit. E № 119,856 — 122,470.

b) List Zastawny Okresu III Sesrji 2-ej Lit. E № 281,869, wszystkie z 12-tu kuponami od włącznie 2-go półrocza 1875 r. do włącznie 1-go półrocza 1881 r.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższych Listów i należących do nich kuponów, zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że w skutek tego każdy nabywca Listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu lub kuponu.

Warszawa d. 19 List. (1 Grud.) 1875 r.

N. D. 7751. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, że na dobra **Rogalin**, w okręgu Soleckim położone, zażądaną została pożyczka Towarzystwa Kredytowego do wysokości summy rs. 2,000.

Zarzuty, jakieby przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych przez Stowarzyszonych, czynione być mogły, roztrzygane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, lub do Dyrekcji Głównej, w ciągu tygodni 5, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Radom d. 4 (16) Grudnia 1875 r.

Prezes Zajączkowski.
za p. o. Pisarza . . . .

N. D. 7750. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Suwałkach.*

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na osadę niżej wymienioną, żądaną została pożyczka Towarzystwa obciążyć mająca pierwszą ich hypotekę, do wysokości sumy poniżej wymienionej, jako to:

Osada Czulkiniszki, w powiecie Wołkowyzkim, zamierzone obiążenie pożyczką wynosi rs. 350.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości osady tu wymienionej, czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-iu lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Suwałki d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1875 r.

za Prezesa, Trautsolt.
Pisarz, Swiętosławski.

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7706. *Sąd Pokoju w Łowiczu, Wydział Hypoteczny.*

Z powodu wniesionego żądania przez wierzycieli: 1) Kazryela Zajdeman, zamieszkałego w m. Gombinie, wierzyciela osady rolnej, we wsi Kępa-Karolińska, gminie Iłow, powiecie Sochaczewskim położonej, Ludwika i Ewy z Petrow małżonków Rutter własnych, ogólnej przestrzeni morgów 26 prętów 170 wynoszącej; 2) Sendra Brott, wierzyciela osad rolnych: a) położonej we wsi Szymanowicach, gminie Bąków, powiecie Łowickim, zapisanej w tabelli likwidacyjnej pod Nr. 11, Filipa Tarkowskiego własnej, i b) położonej w tejże wsi, gminie i powiecie, zapisanej w tabelli likwidacyjnej pod Nr. 13 Filipa i Marjanny z Niedzielów małżonków Wódka własnej; 3) właściciela nieruchomości Nr. 47 w m. powiatowem Łowiczu położonej, Franciszka Thomasa,— o wywołanie nieruchomości powyższych do pierwiastkowej regulacji hypoteki, zawiadamia osoby interesowane, że regulacja hypoteki powyższych nieruchomości odbędzie się w Sądzie Pokoju w Łowiczu dnia 11 (23) Marca 1876 roku. Wzywa przeto wszystkie osoby któreby miały prawa jakie, lub pretensje do nieruchomości wyżej wyrażonych, aby w terminie oznaczonym wyżej, stawili się w Sądzie tutejszym o godzinie 10 z rana, osobiście lub przez umowane nalezycie osoby z dowodami, w poparciu swych praw i pretensji. Niezgłaszający się w tym terminie, ulegną skutkom prekluzji z art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818.

Ogłoszenie decyzji hypotecznej nastąpi w d. 12 (24) Marca 1876 r. w Sądzie Pokoju w Łowiczu.

Łowicz d. 4 (16) Grudnia 1875 r.

Podsędek, Mastelski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7532. *Magistrat miasta Warszawy.*

Dnia 17 (29) Grudnia r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnie, to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1875/6 do tegoż dnia i miesiąca 1878/9 r. wydzierżawienie od rub. 353 k. 50, wyraźnie rubli trzystu pięćdziesięciu trzech kop. pięćdziesięciu possesji Nr. 2929*a* przy ulicy Solec w Warszawie.

Interesowani złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje bez skrobań i poprawek, na stęplu ceny kop. 40 podług wzoru niżej zamieszczonego.

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biórowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . deklaruję zadzierżawić posesję Nr. 2929*a* przy ulicy Solec w Warszawie na lat trzy to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1875/6 do tegoż dnia i miesiąca 1878/9 roku, ofiarując za dzierżawę rocznie N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium rsr. 70 kop. 40 i na koszta ogłoszenia rs. 18 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N N. pisałm dnia . . . M-ca . . . 187 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grud.) 1875 r.

(3—3)

N. D. 7701. **Rząd Gubernialny Kielecki.**

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że z powodu nie dojścia do skutku licytacji na dostawę w 1876 r. żywności dla aresztantów Kieleckiego więzienia, po cenie 7 30 k. za jedno dzienną porcję aresztanta, odbywać się będzie w dniu 22 Grudnia 1875 r. (3 Stycznia 1875 r.) od godziny 1 po południu publiczna licytacja głośna na dostawę tejże żywności aresztantom Kieleckiego więzienia, w czasie od 1 (13) Stycznia 1876 r. po 1 (13) Stycznia 1877 r. poczynając od ceny 8 40 kop. in minus za jednodzienną porcję aresztanta.

Konkurenci którzyby nie życzyli sobie stawać do licytacji głośnej, mogą nadsyłać lub składać deklaracje piśmienne opieczętowane, podług wzoru poniżej zamieszczonego.

Przystępujący do licytacji powinni złożyć: 1) kwit Kieleckiej kasy gubernialnej na wniesioną kaucję w gotowiźnie lub papierami procentowemi, jakie zostały dozwolone do składania na kaucję przez Ministerjum Skarbu na czas drugiego półrocza, w ilości 750 rs.; 2) świadectwo 2 gildy, lub też deklarację na zobowiązanie się wykupienia takowego przy zawarciu kontraktu; i 3) należycie zalegalizowane świadectwo miejscowej Władzy policyjnej, o zamożności konkurenta.

Nieutrzymującym się przy licytacji kaucje będą zwrócone zaraz po jej ukończeniu.

Szczegółowe warunki tej licytacji mogą być przeglądane w biórze Rządu Gubernialnego Kieleckiego, codziennie, z wyjątkiem świąt i dni galowych od godziny 9 rano do 2 po południu.

Kielce d, 2 Grudnia 1875 r.

Wzór do deklaracji.

Вслѣдствіе объявленія Кѣлецкаго Губернскаго Правленія отъ 9 Ноября 1875 г., симъ объявляю, что принимаю на себя поставку съѣстныхъ припасовъ для арестантовъ Кѣлецкой тюрьмы въ періодъ съ 1 Января 1876 г. по такое же число Января 1877 г., считая одну дневную порцію арестанта по цѣнѣ (цѣну прописать цифрами и прописью) на условіяхъ къ сему подряду опредѣленныхъ и мнѣ извѣстныхъ. Квитанцію Казначейства N на внесенный мною залогъ въ суммѣ N при семъ прилагаю, каковую въ случаѣ неудержанія на торгахъ, получу лично или прошу отослать на мой счетъ по почтѣ въ N.

Жительство имѣю въ N городѣ или деревнѣ, N уѣзда, N губерніи (подписать имя и фамилію четко).

Deklaracje należy adresować: „Объявленіе къ торгамъ на поставку продовольствія для арестантовъ Кѣлецкой тюрмы въ 1876 году".

N. D. 7739. Lubelska Izba Skarbowa.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej **że w dniu 15 (27) Stycznia 1876 r. odbywać się będzie w sali posiedzeń tejże Izby Skarbowej** od godziny 12 w południe publiczna **licytacja na sprzedaż poduchownych majątków, położonych w gub. Lubelskiej,** mianowicie:

1) poparafialnych **gruntów** we wsi **Dys,** w powiecie Lubartowskim, rozległych 115 mor. 278 pr. od sumy trzy tysiące rubli **(3,000 rs.).**

2) poparafialnych **gruntów** we wsi **Wielończa,** powiatu Zamojskiego, rozległych 157 mor. 230 pr. od sumy siedm tysięcy sto dwadzieścia pięć rubli **(7,125 rs.).**

3) po parafialnych **gruntów** pod wsią **Zemborzyce,** powiatu Lubelskiego, obszaru 172 mor. 26 pr., od sumy ośm tysięcy sześćset dwadzieścia ośm rubli czterdzieści dwie kop. **(8628 rs. 42 k.).**

Oprócz licytowania głośnego, dozwala się konkurentom nadsyłać deklaracje piśmienne opieczętowane napisane na papierze zwyczajnym, bez podskrobywań lub poprawek, z warunkiem, aby też deklaracje były przedstawione do godziny 12 w południe dnia do licytacji naznaczonego.

Konkurenci życzący brać udział w licytacji, powinni przedstawić kaucje wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej nabywanego majątku, w gotowiźnie, listami likwidacyjnemi lub zastawnymi w nominalnej ich wartości.

Do licytacji dopuszczają się konkurenci tylko russkiego pochodzenia, prawosławnego wyznania, i osoby russkiego pochodzenia protestanckiego wyznania, albo też osoby znajdujące się obecnie lub poprzednio w służbie wojskowej lub cywilnej.

Do licytacji nie będą dopuszczone te osoby które nabyły już od skarbu inne majątki, i do dnia licytacji nie spłaciły w zupełności rat należnych skarbowi za nabyty majątek.

Konkurenci powinni złożyć dowody o ich ruskiem pochodzeniu i wyznaniu, a przynajmniej świadectwa parafialnego księdza o wyznaniu tak ich samych jako też i ich rodziców, a także zaświadczenie miejscowej władzy o wyznaniu konkurentów, na zasadzie listy stanu służby, osoby zas wyznania protestanckiego, powinny złożyć i świadectwo o znajdowaniu się w służbie rządowej, lub też ukaz o dymisji.

Szczegółowe warunki o sprzedaży wymienionych gruntów, jako też, opisy takowych, i plany pomiarowe oglądać można w Izbie Skarbowej Lubylskiej w godzinach biurowych codziennie z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Lublin 28 Listopada 1875 r.

N. D. 7506.

Dyrekcja Rządowa Teatrów Warszawskich.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana w biórze Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich, odbędzie się licytacja in minus, przez opieczętowane deklaracje na następujące dla tejże Dyrekcji w ciągu lat trzech t. j. od dnia 1 (13) Stycznia 1876 r. do tejże daty 1879 r. dostawy, a mianowicie:

1. na dostawę drzewa opałowego sosnowego w szczapach około 350 sążni kubicznych rocznie od ceny rubli **dwanaście** kopiejek **pięćdziesiąt** za sążeń kubiczny z przywózką, potarciem, połupaniem i ułożeniem w drwalni.

2. na dostawę oleju rzepakowego oczyszczonego około 700 wiader rocznie od ceny rubli **czterech** kop. **dziesięciu** za jedno wiadro.

3. na dostawę świec stearynowych około 2,000 paczek rocznie od ceny **dwadzieścia ośm** kopiejek za jedną paczkę, ważąca przynajmniej 30 łutów.

Przystępujący do licytacji mogą składać deklaracje opieczętowane na ręce Dyrektora Teatrów Folanda do godziny 11 z rana dnia 16 (28) Grudnia r. b. napisane na stęplu ceny kop. 30 podług wzoru niżej zamieszczonego z wyrażnem, literami bez skrobań, poprawek i przekreślań wypisaniem, jaki mianowicie procent składający takową odstępuje od cen na wstępie wyszczególnionych i do niniejszej licytacji podanych. Na każdą dostawę złożoną być winna oddzielna deklaracja.

Do każdej deklaracji pod rygorem uznania jej za nieważną, dołączony być ma kwit Banku Polskiego na wniesione przez podającego wadium, a mianowicie: na dostawę drzewa rsr. 1,200, oleju rs. 1,000, świec stearynowych rs. 180 w gotowiźnie lub papierach procentowych. Nieutrzymującym się przy licytacji, kwity na złożone vadium natychmiast zwrócone będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich z dnia 24 Listopada (6 Grudnia r. b. Nr. 1166 podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy, **(tu wymienić jakiej mianowicie, z wymienieniem szczegółowo ilości z cenami)** i odstępuję od takowych cen procentów N. N. **(wypisać cyframi i literami)** poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym. Kwit na złożone w Banku Polskim vadium w kwocie rs N. N. załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. pisałem dnia N. N. miesiąca N. N. 1875 r.

(podpisać imie i nazwisko.)

Bliższe warunki dotyczące niniejszej licytacji są do przejrzenia w biurze Dyrekcji Rządowej Teatrów Warszawskich każdodziennie.

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1875 r.

Prezes,
p. o. Ochmistrza Dworu Jego Cesarskiej Mości, Rzeczywisty Radca Stanu, Muchanow.
Sekretarz Dyrekcji, A. Smolikowski.

N. D. 7616. Naczelnik powiatu Konińskiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie rozporządzenia Kaliskiej Izby Skarbowej z d. 17 Listopada r. b. za Nr. 13314, odbywać się będzie w biorze tegoż powiatu **w d. 12 (24) Stycznia 1876 r.** od godziny 12 w południe, publiczna licytacja głośna *in plus* **na sprzedaż po Reformackiego ogrodu i dwóch łąk.**

Licytacja odbywać się będzie osobno na sprzedaż łąki pod m. Koninem, rozległej 12 morgów, 168 pr., oszacowanej na (1,125 rs.) tysiąc sto dwadzieścia pięć rubli,— następnie na sprzedaż łąki we wsi Zczepidło, rozległej 4 mor. 134 pr. od sumy (500 rs.) pięćset rubli srebrem,— i na sprzedaż ogrodu w Koninie, rozległego 118 prętów, od szacunkowej sumy (502 rs. 50 kop.) pięćset dwa ruble pięćdziesiąt kopiejek.

Oprócz licytowania głośnego, przyjmowane będą deklaracje piśmienne opieczętowane, które będą otwarte po ukończeniu licytowania głośnego.

Do licytacji mogą przystępować wszyscy konkurenci bez względu na ich pochodzenie i wyznanie.

Kaucja wymaganą jest w stosunku $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej, która nieutrzymującym się przy licytacji będzie zwróconą zaraz po jej ukończeniu. Plus-licytanci obowiązani będą najdalej w terminie 30 dniowym od chwili zawiadomienia ich o zatwierdzeniu licytacji, wnieść do kassy całkowitą należność nabytej ziemi. Dalsze warunki, plany, miernicze wyciągi, oraz opisy powyższych gruntów, mogą być przeglądane w biórze powiatu codziennie, z wyjątkiem świąt i dni galowych.

WZOR do DEKLARACJI.

Ниже подписавшійся (прописать имя и фамилію) желаю купить лугъ (или садъ) принятый въ казну послѣ реформатскаго монастыря въ Конинѣ пространствомъ въ N, морговъ N, прентовъ за сумму N, рублей, N копѣекъ (прописью). Залогъ въ количествѣ N руб. N коп. (прописью) наличными деньгами у сего представляю (или квитанцію Казначейства). Торговыя условія а также границы и качество земли мнѣ хорошо извѣстны.

Мѣсяцъ, число и годъ.

Подпись:

жительство имѣю въ городѣ N или деревнѣ N.

N. D. *7752. Komitet Gospodarczy Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych.*

Podaje do publicznej wiadomości, że z powodu nie dojścia do skutku licytacji w dniu 10 (22) Listopada r. b. odbywać się będzie w dniu 16 (28) Grudnia r. b. o godzinie 4 po południu powtórna licytacja przez opieczętowane deklaracje, na sześcioletnie wydzierżawienie części Instytutowego ogrodu wraz z zabudowaniami w niej znajdującemi się, od zniżonej ceny, a mianowicie od 750 rs. rocznej dzierżawy. Vadium do licytacji rs. 450. Szczegółowe warunki licytacyjne, jako też wzór do deklaracji, mogą być przejrzane w kancelarji Instytutu, każdodziennie od godziny 9 z rana do 3 po południu.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1875 r.

N. D. 7787. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Józefa Dawidowicza negocjanta w mieście Wieluniu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron stawać będzie i sprzedaż obecną popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 1,000 z procentem zaległym i bieżącym od Wojciecha Stawskiego, właściciela dóbr Staw i Bieniądzice, oraz żony jego Albiny z Buczyńskich Stawskiej w tychże dobrach zamieszkałych, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, w dniu 3 (15) Lipca 1869 r. spisanym, zajęte zostały na przymusowe wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE.

Bieniądzice A. i B. oraz cały Staw składające się z wsi Bieniądzice A. i B z wsi cały-Staw, oraz folwarku Staw zwany, położone w okręgu i powiecie Wieluńskim, gubernji Kaliskiej, należące do gminy Wydrzyn, parafji Czarnożyły, są w posiadaniu Wojciecha Stawskiego.

Graniczą na wschód słońca z dobrami Masłowice, na południe z dobrami Urbanice i Niedzielskim, na zachód słońca z dobrami Dąbrowy, Opojowicamy i Wydrzynem, na północ z dobramy Gromadzice i Stawkiem do dóbr Masłowice należącym; odległe od miast najbliższych jako to: od miasta okręgowego i powiatowego Wielunia wiorst 3, od miasta gubernialnego Kalisza wiorst 70, od miasta Złoczewa wiorst 21, od miasta Wieruszowa wiorst 28, od miasta Praszki wiorst 20.

Granice dóbr zajętych są jawne, oznaczone kopcami, miedzami i wodami, a jak kolwiek żaden kontrowers nie zachodzi, jednakże jest spór w granicach od dóbr Niedzielska.

Grunta zajętych dóbr należą do klasy II, III i IV.

W dobrach Bieniądzice A. i B, niema żadnych budynków dworskich, ani szynku dworskiego, a grunta folwarczne tych dóbr i łąki są włączone do całych dóbr Stawu.

W dobrach zajętych pachciarz Gerszon Pelte, ma w pachcie krowy dworskie i opłaca od jednej sztuki rocznie po rs. 12, w tymże samym domu mieszka Józef Mrugalak młynarz który dzierżawi wiatrak za umową ustną od dnia 11 (23) Kwietnia 1869 roku do tegoż dnia 1870 r. opłacając rocznie dzierżawy rubli srebrem 60. Karczma i kuźnia jest pod jednym dachem w której zamieszkuje Jan Dłabek szynkuje dworskie trunki za wynagrodzeniem 5%.

W kuźni są wszystkie porządki własne kowala który uskutecznia roboty podług ugody.

Przez zajęte dobra przechodzi trakt od miasta Wielunia do miasta Złoczewa.

W tychże dobrach znajduje się stawków 3 nie zarybionych i wiatrak w polu z drzewa gontami kryty, w którym są porządki do gruntów przywiązane.

Rozległość przybliżonym sposobem dóbr zajętych jest włók 43 mórg 10 prętów 25, czyli dziesiatyn 645.

Podatki wedle świadectwa kasy powiatu Sieradzkiego opłaca rs. 887 kop. 97. Zaległości w podatkach wynoszą rs. 1,632 kop. $84^1/_2$.

Inwentarzy żywych w dobrach zajętych znajduje się koni fornalskich 24, źrebaków 10, wołów roboczych 36, krów dojnych 31, jałowizny 4, a inwentarzy martwych: sieczkarnia i młockarnia z kieratem, młynek do czyszczenia zboża, wozów kutych kompletnych 8, pługów kompletnych 10, radeł z żelazami brounikami sztuk 20.

Sprzętu siana jest wozów fornalskich 300.

Bliższe szczegóły pod względem budowli dworskich i gospodarskich oraz wysiewu bliżej objaśnia protokół zajęcia.

Zajęcie nieruchomości tych dóbr protokółem Komornika Franciszka Roweckiego w dniu 3 (15) Lipca 1869 r. dokonane, doręczone zostało Wójtowi gminy Wydrzyn Jakóbowi Stempak w dniu 7 (19) Sierpnia 1869 r. i Pisarzowi Sądu Pokoju w Wieluniu Piotrowi Dębskiemu oraz dłużnemu i ustanowionemu dozorcy również pod dniem 7 (19) Sierpnia t. r.

Protokół zajęcia tych dóbr wpisany został do księgi wieczystej dóbr Bieniądzice A. i B., oraz Staw w dniu 8 (20) Grudnia 1869 r., do księgi zaś zarejestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu w d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1869/70 roku.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków odbyło się w d. 11 (23) Lutego, drugie w dniu 25 Lutego (9 Marca) i trzecie w dniu 11 (23) Marca 1870 roku o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Józefina w pałacu sądowym. Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza Trybunału i u Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu.

W dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1870 r. dobra wywłaszczone tymczasowie przysądzone zostały Patronowi Romanowi Mrozowskiemu za szacunek rs. 20,000, Majer Prędki właściciel dóbr Gromadzice, w okręgu Wieluńskim, Edward Sachs kupiec w Kaliszu i Józef Norejkowicz właściciel nieruchomości w mieście Wieluniu zamieszkali, a zamieszkanie u Jana Daniela Wojciechowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, obrane mający, przez wyrok Trybunału Kaliskiego z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1871 r. do popierania subhastacji dóbr Bieniądzice A. i B. oraz cały Staw, w miejsce Józefa Dawidowicza podstawieni zostali.

Następnie wyrokiem ilacyjnym na dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1872 roku wydanym, termin do ostatecznego dóbr tych przysądzenia został na dzień 8 (20) Czerwca 1872 r. o godzinie 10 z rana oznaczony. Z powodu że termin ten spełzł bezskutecznie, na żądanie samego Edwarda Sachs, nowy termin do stanowczej sprzedaży dóbr, wyrokiem ilacyjnym przez Trybunał Cywilny w Kaliszu w dniu 24 Kwietnia (6 Maja) 1873 r. wydanym oznaczony został na d. 14 (26) Czerwca 1873 r. godzinę 10 z rana. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,000.

Kalisz d. 25 Kwiet. (7 Mája) 1873 r.
Assessor Kolegjalny,
J. Migórski.

Z powodu spadnięcia terminu w dniu powyż oznaczonym, na skutek podstawienia do prowadzenia dalszej subhastacji Wojciecha Szumowskiego w mieście Wieluniu zamieszkałego, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 1 (13) Lutego 1874 r. tymże wyrokiem termin do ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 12 (24) Marca 1874 r., godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Kalisz d. 3 (15) Lutego 1874 r.
Skoczyński.

W skutek niepopierania subhastacji tych dóbr przez Wojciecha Szumowskiego, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 18 (30) Lipca 1874 r. do popierania dalszej subhastacji dóbr Staw i Bieniądzice podstawiony został Bernard Majerowicz kupiec z Wielunia w osobie Edmunda Grzymskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, który w następstwie uzyskał wyrok Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. zapadły oznaczający termin do odbycia ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na d. 5 (17) Września r. b. na godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału miejscowego.

W terminie przeto tym ostateczna sprzedaż odbędzie sie z tą wzmianką, iż licytacja rozpocznie się od sumy rs. 100,000.

Kalisz d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1874 r.
Skoczyński.

W skutek niepopierania subhastacji dóbr Bieniądzice i Staw przez Bernarda Majerowicza kupca z Wielunia, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Kaliszu w dniu 25 Listopada (7 Grudnia) 1875 r. do popierania dalszej subhastacji tych dóbr podstawieni zostali Gracjan Jastrzębski Patron Trybunału oraz Olimpja z Cybulskich Romana Mrozowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu małżonka w asystencji męża czyniąca, w mieście Kaliszu zamieszkali, w osobie Karola Bronikowskiego Patrona Trybunału w Kaliszu i jednocześnie wyrokiem tym termin do ostatecznego przysądzenia tych dóbr na d. 2 (14) Stycznia 1876 r. na godz. 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu oznaczony został. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 64,300.

Kalisz d. 27 Listop. (9 Grud.) 1875 r.
Skoczyński.

N. D. 7770.

Podpisany Mecenas, Obrońca przy Rządzącym Senacie w Warszawie № 655 zamieszkały jako Obrońca Banku Polskiego przez Prezesa swego Teodora Baumgardten czyniącego w Warszawie pod Nr. 743/4 urzędującego, zamieszkanie prawne do tego interesu u podpisanego obierającego, jako wierzyciela hypotecznego, ogłasza sprzedaż przez publiczną licytację w drodze relicytacji **Nieruchomości** w Warszawie Nr. 693 przy ulicy Leszno stojącej.

W terminie ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości w Trybunale Cywilnym Warszawskim w Wydziale III w drodze działów d. 12 (24) Stycznia 1873 r. odbytym, Delegowany Sędzia przysądził takową nieruchomość Wałowskiemu Kajetanowi Patronowi Trybunału w trzech częściach mianowicie część pierwszą za rs. 3774, część drugą za rs. 3695 i część trzecią za rs. 6,622.

Wedle złożonej na dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1873 r. przez Patrona Wałowskiego przed Pisarzem Trybunału deklaracji nabył on tę całą nieruchomość dla Wincentego Goljana Asesora Sądu Kryminalnego w Warszawie pod Nr. 693 zamieszkałego. Gdy zaś ten dotąd niedopełnił warunków licytacyjnych i wyroku adjudykacyjnego nie wyjął jak wydane przez Podpisarza Trybunału świadectwo daty 28 Listopada (10 Grudnia) 1875 r. dowodzi, przeto na żądanie Banku Polskiego w poszukiwaniu sumy rs. 2,025 kop. 46 z procentem 5% ogłasza się niniejszem na zasadzie art. 737 K. P. S. relicytacja nieruchomości Nr. 693 w Warszawie stojącej, na rysyko Wincentego Goljana, a termin do pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych wyznacza się na dzień 2 (14) Stycznia 1876 r. na godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie N. 549 w Wydziale III, a druga publikacja warunków i przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w dniu 16 (28) Stycznia 1876 roku. Licytacja zacznie się od sumy rs. 9395.

Nieruchomość w Warszawie Nr. 693 stojąca przedmiotem relicytacji będąca jedną całość stanowiąca, wystawiouą była w drodze działów w trzech częściach opisanych co do granic i rozległości mianowicie:

Część I graniczy z jednej strony z nieruchomością Nr. 694, z drugiej z częścią drugą przedawanej nieruchomości od tyłu z nieruchomością Nr. 2519/20 i małą częścią z nieruchomością Nr. 2521, część ta ma od frontu i od tyłu szerokości łokci 60, a powierzchni łokci kwadratowych 12,278 $^4/_{10}$ oprócz szopy drewnianej otwartej, innych zabudowań na tej I-ej części niema.

Część II ta graniczy z jednej strony z pierwszą częścią wyżej opisaną, z drugiej z trzecią częścią o ktorej niżej będzie mowa, ma szerokości od tyłu i odfrontu łokci 50, a powierzchni łokci □ 12,115 i składa się z samego ogrodu bez żadnych zabudowań.

Część III ta graniczy z jednej strony z drugą częścią wyżej opisaną, z drugiej z posesją Juljana Mittag Nr. 693 ma ogólnej powierzchni łokci □ 14,261 $^2/_{10}$ i składa się:

1) z gruntu powyższej rozległości.
2) dwóch oficyn drewnianych.
3) stajni, obory i wozowni.
4) przystawki z desek.
5) studni, wychodków.
6) piwnicy murowanej i drugiej do jarzyn.
7) sztachet i parkanu.

Obecnie wystawia się na sprzedaż ogółowo.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1875 r.
Tomasz Nowakowski.

N. D. 7720.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie wiadomo czyni, iż w sprawie między: 1) Stanisławem Wessel właścicielem dóbr Kębło w tychże dobrach, 2) Mieczysławem Wessel właścicielem dóbr Karczmiska w tychże dobrach Powiecie Nowoaleksandryjskim; 3) Amelją z Wesslów Łączyńską Zygmunta Łączyńskiego właściciela dóbr Niedrzwica małżonkę w assystencji za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach Powiecie Lubelskim; 4) Zofją z Wesslów Iwanicką Władysława Iwanickiego właściciela dóbr Ogrodzeniec małżonką w assystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach Powiecie Grójeckim zamieszkałymi przez Emiljana Bóbr Patrona stawającymi z jednej, a 1) Zofją ze Staszewskich Wessel wdową w imieniu własnem, oraz jako matką i opiekunką główną nieletnich Heleny Salomei dwóch imion i Stefanii Lucyny Ludwiki trzech imion córek czyniącą w dobrach Żyrzynie; 2) Władysławem Staszewskim obywatelem w dobrach Janiszowie, Powiecie Janowskim jako opiekunem ad hoc tychże nieletnich; 3) Józefem Obrąpalskim właścicielem dóbr Korytnica opiekunem przydanych powyższych nieletnich w tychże dobrach; 4) Marją Wessel Panną pełnoletnią w dobrach Żyrzynie Powiecie Nowoaleksandryjskim zamieszkałymi przez Teofila Ciświckiego Patrona bronionymi; 5) Jadwidze z Wesslów Rzewuskiej za czas nieograniczony z mężem rozseparowanej w dobrach Żyrzynie zamieszkałej przez Romana Zarembę Patrona stawającej i wreszcie 6) Dyonizemu Trzcińskiemu właścicielowi dóbr Leśce w tychże dobrach zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Kazimierza Trzcińskiego po Cecyli z Wesslów Trzcińskiej pozostałego syna przez Franciszka Wołowskiego Patrona stawającymi, z drugiej strony, wyrokiem Trybunału Czwilnego w Lublinie, d. 13 Listopada (1 Grudnia) 1874 r postanowiony został dział i sprzedaż majątku spadkowego po ś. p. Ignacym Wesslu pozostałego, składającego się z dóbr ziemskich: Żyrzyn, Rzeczyca, Słotwiny, Charz, Janiszów, Wójszyn i Trzcianki. Sprzedaż tych dóbr nakazaną została w sześciu oddziałach, z których oddział 1 stanowią dobra

ŻYRZYN

Składające się z folwarków Żyrzyn Górny wraz z Koniecpolem, Żyrzyn Dolny z plebanją. Kotliny, Wilczanka, Pogonów, Jaworow z gruntami w Parafiance i Borysowie. Położone są w Powiecie Nowoaleksandryjskim Gubernii Lubelskiej gminie Żyrzyn, odległe są od Lublina mil 6; przecięte szosą, nad rzeką Wieprzem Obejmują ogółem przestrzeni morgów 9,546 w tem zaś mieści się: *a)* w gruntach ornych i ogrodach morgów 2577, *b)* w łąkach morgów 432, *c)* w pastwiskach morgów 452, *d)* w lasach morgów 5080, *e)* w zaroślach morgów 641, *f)* w wodach morgów 77, reszta pod zabudowaniami, granicami, drogami i nieużytkami.

Grunta orne w całych dobrach są natury lżejszej przeważnie piaszczyste, lasy dobre w drzewostanie przeważnie sosnowym w pomięszaniu z jesionem, grabem, osiczyną i olszą.

Ważniejrze budowle są: *a)* w Żyrzynie Górnym: Dom murowany pod blachą, spichrz murowany pod dachówką, Czworak takiż, Stajnja i wozownia murowane, Chlewy, Holendernia i Gorzelnia murowana dachówką kryta. Oranżer a murowana, Piwnica i skład wódczany murowane pod gontem, Kuźnia, obory, wozownie, czworaki dla służby, stodoły i inne zabudowania ekonomiczne z drzewa częścią słomą, a częścią gontem kryte w stenie dobrym wszystkich budowli 32.

b) w Żyrzynie Dolnym: dom folwarczny pod gontem, czworak, stodoła, owczarnia, stajnia z drzewa, dom pocztowy i austerja murowana pod gontem i dachówką i inne zabudowania ekonamiczne razem w ilości sztuk 14.

c) Na folwarku Kotliny: dom mieszkalny czworak, owczarnia, stajnia, obora, stodoła, szopa, dwa domki dla gajowych, karczma i cegielnia z drzewa pod słomą.

d) Na folwarku Wilczance: dom folwarczny, spichrz, trzy karczmy, młyn wodny, stajnia, cztery stodoły czworaki, kuźnia i inne razem w ilości budowli 21.

e) Na folwarku Jaworowie, dom folwarczny pod dachówką z drzewa, owczarnia, obora, stajnia, stodoła, spichrz, chlewy, i dwie karczmy z drzewa słomą kryte.

Wyrokiem daty 8 (20) Listopada 1875 r. Trybunał Cywilny w Lublinie sporządzoną przez biegłych na relację zatwierdził, odbycie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych poświadczył, a termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Stycznia 1876 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Lublinie oznaczył.

W terminie tym licytacja dóbr powyższych rozpocznie się od rs. 212,623 jako taksy przez biegłych wynalezionej, gdyby zaś tej sumy nikt nie postąpił od $^2/_3$ części tego szacunku to jest od rs. 140,082.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie lub u podpisanego Patrona w Lublinie pod № 8 zamieszkałego przejrzane być mogą.

Lublin dnia 13 (25) Listopada 1875 r.
Emiljan Bóbr, Patron Trybunału

N. D. 7724.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie wiadomo czyni: iż w sprawie między, 1) Stanisławem Wessel właścicielem dóbr Kębło w tychże dobrach, 2) Mieczysławem Wessel właścicielem dóbr Karczmiska w tychże dobrach powiecie Nowoaleksandryjskim, 3) Amelją z Wesslów Łączyńską Zygmunta Łączyńskiego właściciela dóbr Niedrzwica małżonką w asystencji za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach powiecie Lubelskim, 4) Zofją z Wesslów Iwanicką, Władysława Iwanickiego właściciela dóbr Ogrodzieniec małżonką w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą w tychże dobrach p-cie Grójeckim zamieszkałymi przez Emiljana Bóbr Patrona stawającymi z jednej, a 1) Zofją ze Staszewskich Wessel wdową w imieniu własnem oraz jako matką i opiekunką główną nieletnich Heleny Salomei dwóch imion i Stefanji Lucyny Ludwiki trzech imion córek czyniącą w dobrach Żyrzynie, 2) Władysławem Staszowskim obywatelem w dobrach Janiszowie powiecie Janowskim jako opiekunem ad hoc tychże nieletnich, 3) Józefem Obrąpalskim właścicielem dóbr Korytnica opiekunem przydanym powyższych nieletnich w tychże dobrach, 4) Marji Wessel pannie pełnoletniej w dobrach Żyżynie powiecie Nowoaleksandryjskim zamieszkałym przez Teofila Ciświckiego Patrona bronionym, 5) Jadwidze z Wesslów Rzewuskiej na czas nieograniczony z mężem rozseparowanej w dobrach Żyrzynie zamieszkałej przez Romana Zarembę Patrona stawającej i wreszcie 6) Dyonizemu Trzcińskiemu właścicielowi dóbr Leśce w tychże dobrach zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Kazimierza Trzcińskiego po Cecylji z Wesslów Trzcińskiej pozostałego syna przez Franciszka Wołowskiego Patrona stawającym z drugiej strony, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1874 r., postanowiony został dział i sprzedaż majątku spadkowego po ś. p. Ignacym Wesslu pozostałego składającego się z dóbr ziemskich Żyrzyn, Rzeczyca, Słotwiny, Charz, Janiszów, Wójszyn i Trzcianki. Sprzedaż tych dóbr nakazaną została w sześciu oddziałach z których, oddział 3, stanowią

Dobra CHARZ,

w powiecie Nowo Aleksandryjskim gubernji Lubelskiej położone. Obejmują ogółem przestrzeni m. 856, w tem zaś znajduje się: w gruntach ornych m. 183, w łąkach m. 23, ogrodach m. $2^1/_2$, w lasach m. 636, reszta pod zabudowaniami i nieużytkami.

Grunta orne są natury pszennej, łąki dobre, las młodociany w dobrym zwarciu.

Budowle są następujące: dom mieszkalny, czworak, dom gajowego, dwie stodoły, obora, stajnie, owczarnia, chlewy, domek i karczma z drzewa w stanie zupełnie dobrym.

Wyrokiem daty 8 (20) Listopada 1875 r., Trybunał Cywilny w Lublinie sporządzoną przez biegłych relację zatwierdził, odbycie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych poświadczył, a termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Stycznia 1876 r., godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybuuału w Lublinie oznaczył.

W terminie tym licytacja dóbr powyższych rozpocznie się od rs. 15,152, jako taksy przez biegłych wynalezionej, gdyby zaś tej sumy nikt nie postąpił od $^2/_3$ części tego szacunku, to jest od sumy rs. 10,101 k. 34.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie lub u podpisanego Patrona w Lublinie pod Nr. 8 zamieszkałego przejrzane być mogą.

Lublin d. 13 (25) Listopada 1875 r.
Emiljan Bóbr, Patron Trybunału.

N. D. 7722. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie wiadomo czyni: iż w sprawie między 1) Stanisławem Wessel właścicielem dóbr Kębło w tychże dobrach, 2) Mieczysławem Wessel właścicielem dóbr Karczmiska w tychże dobrach Powiecie Nowoaleksandryjskim, 3) Amelją z Wesslów Łączyńską Zygmunta Łączyńskiego właściciela dóbr Niedrzwica małżonką w asystencji za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach Powiecie Lubelskim, 4) Zofją z Wesslów Iwanicką Władysława Iwanickiego właściciela dóbr Ogrodzieniec małżonką w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach Powiecie Grójeckim zamieszkałyml przez Emiljana Bóbr Patrona stawającymi z jednej, a 1) Zofją ze Staszewskich Wessel wdową w imieniu własnem oraz jako matką i opiekunką główną nieletnich Heleny Salomei dwóch imion i Stefauji Lucyny Ludwiki trzech imion córek czyniącą w dobrach Żyrzynie, 2) Władysławem Staszewskim Obywatelem w dobrach Janiszowie Powiecie Janowskim jako opiekunem ad hoc tychże nieletnich, 3) Józefem Obrąpalskim właścicielem dóbr Korytnica opiekunem przydanym powyższych nieletnich w tychże dobrach, 4) Marji Wessel pannie pełnoletnicj w dobrach Żyrzynie Powiecie Nowoaleksandryjskim zamieszkałym przez Teofila Ciświckiego Patrona bronionym, 5) Jadwidze z Wesslów Rzewuskiej na czas nieograniczony z mężem rozseparowanej w dobrach Żyrzynie zamieszkałej przez Romana Zarembę Patrona stawającej i wreszcie 6) Dyonizemu Trzcińskiemu właścicielowi dóbr Leśce w tychże dobrach zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Kazimierza Trzcińskiego po Cecylji z Wesslów Trzcińskiej pozostałego syna przez Franciszka Wołowskiego Patrona stawającym z drugiej strony, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lublinie d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1874 r. postanowiony został dział i sprzedaż majątku spadkowego po ś. p. Ignacym Wesslu pozostałego składającego się z dóbr ziemskich Żyrzyn, Rzeczyca, Słotwiny, Charz, Janiszów, Wójszyn i Trzcianki. Sprzedaż tych dóbr nakazaną została w sześciu oddziałach z których, oddział 4 stanowią dobra.

SŁOTWINY A. G.

W powiecie Nowo-Aleksandryjskim Gubernji Lubelskiej położone. Obejmują ogółem przestrzeni mórg 718, prętów 68, w tem zaś mieści się: w gruntach ornych mórg 206, prętów 286, w lasach i zaroślach mórg 490 prętów 299, w nieużytkach mórg 20 prętów 88. Grunta są żytnie, lasy przeważnie sosnowe w średnim zwarciu.

Budowle są następujące: Dom mieszkalny z drzewa pod gontem, stajnia, obora, spichrz, szopa, stodoła i karczma z drzewa pod słomą.

Wyrokiem daty 8 (20) Listopada 1875 r., Trybunał Cywilny w Lublinie sporządzoną przez biegłych relację zatwierdził, odbycie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych poświadczył, a termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Stycznia 1876 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Lublinie oznaczył.

W terminie tym licytacja dóbr powyższych rozpocznie się od rs. 6,600 jako taksy przez biegłych wynalezionej, gdyby zaś tej sumy nikt nie postąpił od $^2/_3$ części tego szacunku to jest sumy rs. 4,400.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie lub u podpisanego Patrona w Lublinie pod № 8 zamieszkałego przejrzane być mogą.

Lublin d. 13 (25) Listopada 1875 r.
Emiljan Bóbr Patron Trybunału.

N. D. 7725.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie wiadomo czyni, iż w sprawie między 1) Stanisławem Wessel właścicielem dóbr Kębło w tycże dobraśh. 2) Mieczysławem Wessel właścicielem dóbr Karczmiska w tychże dobrach powiecie Nowoaleksandryjskim. 3) Amelją z Wesslów Łączyńską Zygmunta Łączyńskiego właściciela dóbr Niedrzwica małżonką, w asystencji za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach powiecie Lubelskim. 4) Zofją z Wesslów Iwanicką Władysława Iwanickiego właściciala dóbr Ogrodzieniec małżonką, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach powiecie Grójeckim zamieszkałymi, przez Emiljana Bóbr Patrona stawającymi z jednej, a 1) Zofją ze Staszewskich Wessel wdową, w imieniu własnem oraz jako matką i opiekunką główną nieletnich Heleny Salomei dwoch imion i Stefauji Lucyny Ludwiki trzech imion córek czyniącą w dobrach Żyrzynie, 2) Władysławem Staszewskim obywatelem w dobrach Janiszowie powiecie Janowskim jako opiekunem ad hoc tychże nieletnich, 3) Józefem Obrąpalskim właścicielem dóbr Korytnica opiekunem przydanym powyższych nieletnich w tychże dobrach, 4) Marji Wessel panny pełnoletniej w dobra Żyrzynie powiecie Nowoaleksandryjskim zamieszkałym, przez Teofila Ciświckiego Patrona bronionym, 5) Jadwidze z Wesslów Rzewuskiej na czas nieograniczony z mężem rozseparowanej w dobrach Żyrzynie zamieszkałej, przez Romana Zarembę Patrona stawającej i wreszcie, 6) Dyonizemu Trzcińskiemu właścicielowi dóbr Leśce w tychze dobrach zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Kazimierza Trzcińskiego po Cecylji z Wesslów Trzcińskiej pozostałego, syna przez Franciszka Wołowskiego Patrona stawającym z drugiej strony, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lublinie dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1874 r. postanowiony został dział i przedaż majątku spadkowego po ś. p. Ignacym Wesslu pozostałego składającego się z dóbr ziemskich: Żyrzyn, Rzeczyca, Słotwiny, Charz, Janiszów, Wójszyn i Trzcianki. Sprzedaż tych dóbr nakazaną została w sześciu oddziałach z których oddział 6 stanowią

Dobra JANISZÓW,

Częścią w powiecie Janowskim gubernji Lubelskiej, a częścią w powiecie Sandomierskim położone nad rzeką Wisłą.

Obejmują ogółem przestrzeni mórg 1,535, w tem zaś znajduje się w gruntach ornych mórg 206, w łąkach mórg 140, w pastwiskach mórg 64, w krzakach i zaroślach mórg 265, w wodach mórg 300.

Grnuta orne są iłowiasto-piaszczyste w warstwie urodzajnej głębokiej, łąki dobre.

Budowle są następujące: dwór, dwojniak, czworak, karczma, młyn wodny, spichrz, kuźnia, stodoła, stolarnia, obora, magazyn, stajnia i wozownia i inne, w ogóle w liczbie 24, z drzewa stawiane

Wyrokiem daty 8 (20) Listopada 1875 roku, Trybunał Cywilny w Lublinie sporządzoną przez biegłych relację zatwierdził, odbycie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych poświadczył, a termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 2 (14) Stycznia 1876 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Lublinie oznaczył.

W terminie tym licytacja powyższych dóbr rozpocznie się od rs. 28,271 jako taksy przez biegłych wynalezionej, gdyby zaś tej sumy nikt nie postąpił od $^2/_3$ części tego szacunku to jest sumy rs. 18,848.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie lub u podpisanego Patrona w Lublinie pod Nr. 8 zamieszkałego przejrzane być mogą.

Lublin d. 13 (25) Listopada 1875 r.
Emiljan Bóbr, Patron Trybunału.

N. D. 7726.

Poppisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie wiadomo czyni iż w sprawie między 1) Stanisławem Wessel właścicielem dóbr Kębło w tychże dobrach, 2) Mieczysławem Wessel właścicielem dóbr Karczmiska w tychże dobrach powiecie Nowoaleksandryjskim, 3) Amelją z Wesslow Łączyńską Zygmunta Łączyńskiego wlaściciela dóbr Niedrzwica małżonką w asystencji za upoważnieniem męża czyniącą, w tychże dobrach pow. Lubelskim, 4) Zofją z Wesslów Iwanicką Władysława Iwanickiego właściciela dóbr Ogrodzieniec małżonką w asystencji i za upoważuieniem męża czyniącą, w tychże dobrach pow. Grójeckim zamieszkalymi przez Emiljaua Bóbr Patrona stawającymi z jednej, a 1) Zofją ze Staszewskich Wessel wdową w imieniu własnem oraz jako matką i opiekunką główną nieletnich Heleny Salomei dwóch imion i Stefanji Lucyny Ludwiki trzech imion córek czyniącą w dobrach Żyrzynie, 2) Władysławem Staszewskim obywatelem w dobrach Janiszowie powiecie Janowskim jako opiekunem ad hoc tychże nieletnich, 3) Józefem Obrąpalskim właścicielem dóbr Korytnica opiekunem przydanym powyższych nieletnich w tychże dobrach, 4) Marji Wessel pannie pełnoletniej w dobrach Żyrzynie pow. Nowoaleksandryjskim zamieszkałym przez Teofila Ciświckiego Patrona bronionym, 5) Jadwidze z Wesslów Rzewuskiej na czas nieograniczony z mężem rozseperowanej w dobrach Żyrzynie zamieszkałej przez Romana Zarembę Patrona stawającej i wreszcie 6) Dyonizemu Trzcińskiemu właścicielowi dóbr Leśce w tychże dobrach zamieszkałemu, jako opiekunowi głównemu nieletniego Kazimierza Trzcińskiego po Cecylji z Wesslów Trzcińskiej pozostałego syna przez Franciszka Wołowskiego Patrona stawającym z drugiej strony, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Lubiiuie d. 19 Listopnda (1 Grudniy) 1874 r. postanowiony został dział i sprzedaż majątku spadkowego po ś. p. Ignacym Wesslu pozostałego składającego się z dóbr ziemskich Żyrzyn, Rrzeczyca, Słotwiny, Charz, Janiszów, Wójszyn i Trzeianki. Sprzedaż tych dóbr nakazaną została w sześciu oddziałach z których oddział 5, stanowią dobra

WOJSZYN i TRZCIANKI

W powiecie Kozienickim gubernji Radomskiej położone nad rzeką Wisłą. Obejmują ogółem przestrzeni włók 53, rozrzuconych między gruntami włościańskiemi. Grunt w ogólności jest piaszczysty w małej tylko ilości leśnycprzymiotów w znacznej części pokryty karłowatą sośniną z jałowcami.

Budowle są następujące: a) na folwarku Wojszynie, dwór murowany pod dachówką, karczma, kuźnia i piwnice murowane, słomą kryte, stajnia, stodoła, szopa, chlewy z drzewa pod słomą.

b) w folwarku Trzcianki, dwojak, obora i karczma z drzewa pod słomą.

Wyrokiem daty 8 (20) Listopada 1875 r. Trybunał Cywilny w Lublinie sporządzoną przez biegłych na relację zatwierdził, odbycie pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych poświadczył, a termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Stycznia 1876 r. godzinę 10 rano w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału w Lublinie oznaczył.

W terminie tym licytacja dóbr powyższych rozpocznie się od rs. 6360. jako taksy przez biegłych wynalezionej.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego, w Lublinie lub u podpisanego Patrona w Lublinie pod Nr. 8 zamieszkałego przejrzane być mogą.

Lublin d. 13 (25) Listopada 1875 r.
Emiljan Bóbr, Patron Trybunału.

N. D. 7759. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: meble, sprzęty domowe i t p. w dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 10 rano na placu Karola Boromeusza zwanym, zaś materjały wełniane rozmaitego gatunku i koloru, w d. 11 (23) Grudnia r. b. o godzinie 10 rano na targu Muranów zwanym oraz steoroskop z widokami, scyzoryki, opałki metalowe i t. p. w d. 12 (24) Grudnia r. b. o godzinie 10 rano na tymże targu w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1875 r.
S. Nawrocki, Komornik.

N. D. 7786 W dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana w Warszawie, na targu za Żelazną Bramą; rozmaite meble, obrazy, lustra, garderoba, bielizna, oraz naczynia stołowe i kuchenne, jako prawnie zajęte w drodze exekucji Sądowej przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 8 (20) Grudnia 1875 r.
N. Mierkowski Komornik,

OGŁOSZENIA PRYWATNE.